

اسلامی فرقی

پروفیسور دوکتور قاضی حفیظ اللہ بناد جبار خیل

۱۳۹۳ ل کال

اسلامی فرقی

بناد جبار خیل

۱۲

Ketabton.com

{ ۱ }

اسلامی فرقہ

مؤلف

الحاج پروفیسور دکتور قاضی حفیظ اللہ بناد جبار خیل

۱۳۹۳ ل کال

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

www.melita.com
0777 400 116

لړلیک

۱	سریزه	۲۰	حروريه
۲	د اسلامي ۷۳ فرقو لنډه معرفي	۲۱	فارقیه
۱	جبریه	۲۲	منکریه
۲	قدریه	۲۳	شبطنیه
۳	سوفسطانیه	۲۴	معتزلیه
۴	وجودیه	۲۵	کیسانیه
۵	معطلیه	۲۶	وهمیه
۶	سابعه	۲۷	مبکریه
۷	علی العرشیه	۲۸	راوندیه
۸	حلولیه	۲۹	مشبهه
۹	فشاریه	۳۰	جهمیه
۱۰	مهملیه	۳۱	زنادقیه
۱۱	مرجئه	۳۲	مترفیه
۱۲	حبیبیه	۳۳	ملاحده
۱۳	خوفیه	۳۴	منجمیه
۱۴	سارقیه	۳۵	وضعیه
۱۵	ثنویه	۳۶	فلاسفیه
۱۶	اتحادیه	۳۷	کرامیه
۱۷	تناسخیه	۳۸	خازمیه
۱۸	متصلیه	۳۹	اباضیه

لوزیه	۴۰	منفصلیه	۱۹
حکمیہ	۵۸	اخشیہ	۴۱
لاعنیہ	۵۹	تغلیہ	۴۲
رجعیہ	۶۰	قاسطیہ	۴۳
متربصہ	۶۱	تکوینیہ	۴۴
قبریہ	۶۲	متوسمہ	۴۵
اقفیہ	۶۳	محروقیہ	۴۶
حشویہ	۶۴	بوستانیہ	۴۷
فانیہ	۶۵	مفروعیہ	۴۸
اثریہ	۶۶	نجاریہ	۴۹
مولہیہ	۶۷	خارجیہ	۵۰
مبدلیہ	۶۸	شیعیہ	۵۱
کنزیہ	۶۹	رافضیہ	۵۲
صوفیہ	۷۰	امامیہ	۵۳
دھریہ	۷۱	ناوسیہ	۵۴
شمراخیہ	۷۲	امیریہ	۵۵
سنیہ	۷۳	اسماعیلیہ	۵۶
		جلامرہ	۵۷

د کتاب ځانګړنې:

د کتاب نوم: اسلامي فرقې
ليکوال: دوکتور پروفیسور قاضي حفيظ الله بناد جبارخېل
خپرندوی: د افغانستان ملي تحریک فرهنگي څانګه
د خپرندوی پرله پسې نومره: (۱۰)
پښتۍ ډیزاین: فیاض حمید
کمپوز: ظفر اقبال
چاپ شمېر: ۱۰۰۰ ټوکه
چاپ وار: لومړی
چاپ نېټه: ۱۳۹۳ ل کال

د تحریک یادښت

فرهنگي څانگه د افغانستان ملي تحریک له اساسي څانگو څخه یوه ده. د دې څانگې دنده داده چې هېوادوالو ته فرهنگي خدمات وړاندې او گټور فرهنگي کارونه ترسره کړي. د تاریخي، ملي، کلتوري ورځو او تاریخي او ملي شخصیتونو نمانځل ددې څانگې نورې دندې دي.

د هېواد د لیکوالو د علمي، ديني، روزنيزو او معلوماتي اثارو چاپ هم ددې څانگې له اساسي دندو څخه گڼل کېږي. له هغې ورځې راهیسې چې تحریک خپل عملي فعالیتونه پیل کړي دي، نو دې څانگې هم ورسره سم خپل فعالیتونه چټک کړي دي. تاریخي ورځې یې نمانځلي، تاریخي وایتونو ته یې لوجي جوړې کړي. علمي سیمینارونه او ورکشاپونه یې جوړ کړي دي.

د تحریک دې څانگې د تحریک د عمومي هدفونو په رڼا کې وپتېيله چې په یوځایي ډول (شل عنوانه) کتابونه چاپ کړي. په دې اثارو کې اکثره ديني او علمي اثار شامل دي چې درنو هېوادوالو ته یې وړاندې کوي.

دا اثر (اسلامي فرقې) چې ستاسو په لاس کې دی، ښاغلي (پروفیسور ډاکټر قاضي حفيظ الله ښاد جبارخېل) لیکلی او د همدغو شلو عنوانو اثارو له جملې څخه دی. هیله ده درانه لوستونکي ترې ښه گټه پورته کړي. تحریک خپلو هېوادوالو ته ډاډ ورکوي چې په راتلونکي کې به هم خپلو دې ډول هڅو ته دوام ورکړي.

د هېواد د فرهنگ د بډاینې په هیله

په درناوي

د افغانستان ملي تحریک

فرهنگي څانگه

سريزه

الحمد لله والصلوة والسلام على رسول الله الذي قال: "ستفرق امتي ثلاثة و سبعين فرقةً احديها الناجية"^(۱) يعني لوی خېښتن لره ستاينه ده او په رسول الله صلى الله عليه وسلم دې درود او سلام وي هغه چې فرمايلي يې دي: زما امت به درې اويا فرقي شي يوه به يې ناجيه وي، د دغه مطلب د وضاحت لپاره چې د اسلام د درې اويا ملتونو د پېژندلو په لټه کې شوم دې برخه کې چې کوم کتابونه ليکل شوي دي له هغو څخه مې د (هفتاد و سه ملت) په نوم کتاب خوښ شو چې اتمې هجري پېړۍ کې ليکل شوې او د پاریس ملي کتابتون کې کوم تن پورې تعلق لري او په ۸۸۷ هجري کال په اهتمام او تصحيح د دکتور محمد جواد

۱. دا حديث مکمل په دې ډول دی: "لياتين على امتي ما اتى على بنى اسرائيل حذو النعل بالنعل حتى ان كان منهم اتى امة على نية لكان فى امتي من يصنع ذلك، و ان بنى اسرائيل تفرقت على اثنتين و سبعين ملة و تفترق امتي على ثلاثة و سبعين ملة كلهم فى النار الاملة واحدة، ما انا عليه و اصحابي (جامع الصغير سيوطي ج ۲ ص ۳۸۲، يعني زما په امت به هغه څه راشي، چې په بني اسرائيلو راغلي و په برابري د خپلۍ له خپلۍ سره حتى که څوک چېرې ښکاره ميځي سره راتگ وکړي زما په امت کې به هم هرو مرو څوک همداسې وکړي، او بېشکه بني اسرائيل دوه اويا ملته دي او زما امت به درې اويا ملته شي. ټول به په اور کې وي مگر يو ملت کوم، چې زه او زما اصحاب په هغه يو (سيوطي د جامع الصغير په ۲ جلد ۳۸۲ مخکې راوړی دی) او ما دلته له (هفتاد و سه ملت) کتاب ځنې رانقل کړ چې دوکتور محمد جواد مشکور د پوهنتون استاد په اهتمام او تصحيح رسيدلى دی.

مشکور استاد د پوهنتون رسیدلې ده. ^(۱) نوم او لیکوال یې معلوم نه دي خو له متن یې معلومېږي، چې د جلال الدین بلخي له ژوندانه وروسته په تبریز کې د اتمې پېړۍ له علماوو چا لیکلې ده، لیکوال یې ځان اهل سنت او جماعت بللی او هاند یې کړی دی، چې کومې فرقې ته د کفر نسبت ونه کړي، د دغې نسخې د لیکلو سبک صوفیانه دی، آیات او احادیث په کې راغلي دي له هغو څرگندېږي، چې لیکوال یې صوفي او خطیب دی او د هرې فرقې عقاید یې چې بیان کړي له هغو داسې ښکاري، چې د دې قلمي نسخې مؤلف د عقایدو له کلامي کتابو لیکلي دي او د نورو کلامي کتابو په څېر یې تالیف کړی دی، دې کتاب کې د اسلامي درې او یا فرقو نومونه داسې راغلي دي. ^(۲)

۱- جبریه	۲- قدریه	۳- سوفسطائیه
۴- وجودیه	۵- معطلیه	۶- سابقیه
۷- علی العرشیه	۸- حلویه	
۹- فثاریه	۱۰- مهملیه	
۱۱- مرجئه	۱۲- حبیبیه	
۱۳- خوفیه	۱۴- سارقیه	
۱۵- ثنویه	۱۶- اتحادیه	
۱۷- تناسخیه	۱۸- متصلیه	

۱- دا نسخه د حسن بن شمس الحسینی الاسترآبادی کاتب په لاس د تبریز په دارالسلطنه کې لیکل شوې ده. فعلاً د پارس ملي کتابتون کې په ۲۸ شماره له نورو فارسي نسخو سره ده.

۲- هفتاد و سه ملت کتابت شده ۸۸۷ سال هجری به اهتمام و تصحیح دکتور محمد جواد مشکور استاد پوهنتون.

۱۹_ منفصلیه	۲۰_ حدودیه
۲۱_ فارقیه	۲۲_ منکریه
۲۳_ شیطانیه	۲۴_ معتزلیه
۲۵_ کیسانیه	۲۶_ وهمیه
۲۷_ بکریه	۲۸_ راوندیه
۲۹_ مشبهه	۳۰_ جهمیه
۳۱_ زناده	۳۲_ مترقیه
۳۳_ ملاحدہ	۳۴_ منجمیه
۳۵_ وضعیه	۳۶_ فلاسفه
۳۷_ کرامیه	۳۸_ خازمیه
۳۹_ اباضیه	۴۰_ نوریه یا لوزیه
۴۱_ خشبیه	۴۲_ تغلیبیه
۴۳_ قاسطیه	۴۴_ تکوینیه
۴۵_ متوسمه	۴۶_ محروقیه
۴۷_ بوستانیه	۴۸_ مفروغیه
۴۹_ نجاریه	۵۰_ خارجیه
۵۱_ شیعیه	۵۲_ رافضیه
۵۳_ امامیه	۵۴_ ناوسیه
۵۵_ امیریہ	۵۶_ اسمعیلیه
۵۷_ جلامده	۵۸_ حکمیه
۵۹_ لاعنیه	۶۰_ رجعیه
۶۱_ متربصه	۶۲_ قبریہ

۲۳_ واقفیه	۲۴_ حشویه
۲۵_ فانیه	۲۶_ اثریه
۲۷_ مولهیه	۲۸_ مبدلیه
۲۹_ کنزیه	۷۰_ صوفیه
۷۱_ دهریه	۷۲_ شمراخیه
۷۳_ سنیه	

د اسلامي درې اويا فرقو شمېر او نومونه مو چې د کلامي نورو کتابونو سر سره ورکړي یو بل سره تطابق نه لري. ځینو کې په یوه نوم او نورو کې په بل نوم وي. ځینو کې یې شمېر په یوه اندازه او نورو کې په بله اندازه وي خو په (هفتاد و سه ملت) نومي ذکر شوي کتاب کې چې راغلي زما خوښ شوی. له هغه مې په خپل سبک د جلا کتاب په حیث په خپل عبارت پښتو ژبه کې په لاندې ډول راوړل چې د هرې فرقې شمېر، نوم، د تسمیې وجه، عقیده او دلیل یې او د اهل سنت او جماعت عقیده او دلیل یې د جلا جلا وړکو عنوانونو په شکل په کې راوړی. الله تعالی دې مونږ ته او زمونږ مور او پلار او نورو مسلمانانو ته پرې مغفرت نصیب او دارینو کې ثوابونه پرې راپېرزو او راباندې ولوروي او توفیق راکړي چې په صحیح ډول له حقیقت سره موافق یې په تصنیف او تالیف توفیق راکړي. دا دی چې د هرې فرقې لنډه یادونه په لاندې ډول وړاندې کوم.

په درناوي

الحاج پروفیسور دکتور قاضي حفیظ الله بناد جبار خېل

د اسلامي (درې اويا) فرقو معرفي

۱- جبریه :

د نوم وجه :

دوی ته د دې لپاره جبریه وایي چې وایي : افعال د بندگانو په جبر دي او انسان ته په خپلو افعالو اراده او قدرت نشته دی، او درې ډلې لري : حمیه، نجاریه، ضراریه چې اولې دوه یې وروسته راځي او ضراریه یې د ضرار بن عمر پیروان دي. دوی وایي : خدای تعالی قادر او عادل دی په دې معنا چې جاهل او عاجز نه دی او وایي : خدای تعالی غیر له خپله ده څخه بل څوک نه پېژني او وایي : خدای تعالی په شپږم حس لیدل کیدلای شي، د امامت مسئله کې وایي چې د امامت مقام ته د رسیدلو صلاحیت غیر قریشي کسان لري نو که د امامت مقام ته یو قریشي او بل نبطي داوطلب شي باید نبطي انتخاب کړو ځکه چې قدرت یې کم دی.^(۱) نو جبریه وایي چې بنده هیڅ قدرت نه لري.

عقیده :

جبریه عقیده لري، چې انسان په خپلو حرکاتو او سکاناتو کې هیڅ اختیار نه لري، د انسانانو حرکات او سکانات په قضا او قدر پورې اړه لري نه په ارادې او اختیار پورې، بندگان قول لري نه فعل، نه خیر لري

۱- هفتاد و سه ملت ص ۱۰۶.

نه شر، نه طاعت لري نه معصيت ځكه چې انسان حول او قوه نه لري الله تعالى حول او قوه ورکوي.^(۱)

د جبريه دليل: (لا حول ولا قوه الا بالله العلي العظيم) يعنې د يوه کار او عمل له اجرا کيدلو انصراف او گرځيدل نه شته او نه د هغه په اجرا کولو قوت او توفيق شته مگر په الله تعالى دا دواړه کيږي.^(۲) دوی وايي: الله تعالى په يو څيز (د مخه تر وقوع د هغه څيز) علم ورباندې نه لري.^(۳)

اهل سنت او جماعت :

اهل سنت او جماعت د انسان د فعل په برخه کې داسې عقیده لري، چې : هر څه د الله تعالى په ارادې او مشيت پورې اړه لري لکن په دې ترڅ کې بندگانو ته هم يو څه اختيار شته دی. لکه د (آس) حرکت چې سواري والا، لاندې هم د ده په اختيار کې ده او هم بې اختياره ده، که انسان ته دومره اختيار نه وي نو د شرع او امر او نواهي عبث تلقي کيږي.

د اهل سنت او جماعت دليل :

"افحسبتم انما خلقناكم عبثاً"^(۴) يعنې آيا گمان کوئ چې په تحقيق سره ما تاسې عبس پيدا کړي يئ؟ دا انکاري استفهام دی يعنې عبث نه

۱- همدغه ذکر شوی مرجع ص ۱۷.

۲- لاحول ولا قوه الا بالله العلي العظيم دواء من تسعة و تسعين داء ايسرها الهـم (جامع الصغير سيوطي ج ۲/ص ۲۴۳)

۳- جبريه وايي: علم د خدای تعالى حادث دی نه په محل کې او وايي: خدای تعالى په هغو صفاتو نه متصف کيږي په کومو چې نور متصف کيږي. لکه علم او قدرت او جبريه وايي چې جنت او دوزخ هم فنا کيږي. (موافق ج ۳ ص ۲۹۴)

۴- المؤمنون / ۱۱۷.

یې پیدا شوي، داسې د عبادت لپاره پیدا شوي یی.

۲- قدریه :

د نوم وجه :

قدریه فرقې ته د دې لپاره قدریه وایي چې دوی وایي د خدای تعالیٰ تقدیر په کفر او گناهو کې نه شته. ^(۱)

عقیده :

قدریه فرقه عقیده لري، چې هر څه مونږ کوو په خلاف د جبریه وو چې هغوی هر څه له خدای تعالیٰ گڼي. قدریه وایي: د اختیار سررشته زموږ په لاس ده، طاعت، معصیت، خیر او شر د بندگانو فعل دی نه په قضا ده او نه په قدر او نه د بل چا په غوښتنه، د خدای تعالیٰ خواست اراده او مشیت زموږ په کار باندې کار نه لري، که نه نو ولې انسان په خپل عمل نیول کیږي. ^(۲)

دلیل یې :

کل نفس بما کسبت رهینه. ^۳

حاصل یې دا دی، چې جبریه وایي هر څه دی کوي او قدریه وایي هر څه مونږ کوو، قدریه د خدای د قدرت قدرونه پېژاند په ځان غره شول او جبریه د هغه په حکمت پوه نه شول. د ده له عدل غافل شول، د جبریه وو

۱- هفتاد و سه ملت ص ۱۸.

۲- ذکر شوې مرجع ص ۱۸.

۳- المذثر / ۴۱ ژباړه: هر چا چې څه کړي وي په هغه نیول کیږي حاصل دا دی، چې:

مقصد دا دی، چې رسول الله سره منازعه وکړي او د قدریه وو مقصد دا دی، چې په لا اله الا الله تمسک وکړي.^(۱)

اهل سنت او جماعت :

اهل سنت او جماعت عقیده لري، چې وايي : مونږ نه جبریه یو او نه قدریه، بلکې میانه حاله یو یعنې د افعالو صورت له بندگانو دی. دلیل : یو خو دا، چې د قدریه وو په ذم کې له رسول الله صلی الله علیه وسلم روایت شوی دی، چې :

"القدریه مجوس هذه الامة" یعنې قدریه د اسلامي امت مجوس دي. او علي کرم الله وجهه ویلي دي : "لا خير ولا تفويض" یعنې نه هر څه دی کوي، چې په جبر سزا د اعمالو ورکوي او نه یې هر څه د انسان په اختیار کړي دي او نه یې هر څه ورته سپارلي دي، بلکې لکه د مخه مو چې وویل : د خیر او شر اندازه کوونکی دی، خو خدای تعالی په کفر رضا نه دی او صورت د افعالو له بندگانو دی.

۳_ سوفسطائیه :

د نوم وجه :

سوفسطائيان د پنځمې ق م پېړۍ او اخرو کې یونان کې پیدا شول. څرنگه، چې دوی د غلبې لپاره په خپل مقابل باندې هرې وسیلې نه کار اخیست او مباحثه به یې کوله نو (سفسطایي) نوم دې ته علم شو، چې د دوی طریقه او شېوه سفسطه ونومول شوه.^(۲)

۱_ هفتاد و سه ملت ص ۱۸.

۲_ فروغي شرح حکمت چې اروپا کې چاپ شوی ۱۷ مخ له (هفتاد و سه ملت) څخه ص ۱۹.

عقیده :

سوفسطانیان عقیده لري، چې هېڅ شی وجود نه لري، خپل ځانونه او نور هر څه خیالات گڼي.

اهل سنت او جماعت :

اهل سنت او جماعت دغه د سوفسطائيانو عقیده ردوي. دلیل: اهل سنت او جماعت وايي که په سوفسطائيانو اوبه او ډوډۍ بند کړو او دوی له تندې او ولزې چغې ووهي بيا ورته ووايو: غم مه کوئ دا ټول خوب او خیال دی هغه وخت به د اشياوو په حقیقت اعتراف وکړي.

۴_ وجودیه :

د نوم وجه :

دوی ته ځکه وجودیه وايي، چې هر څه د خدای تعالی په واجب الوجود کې بولي.

عقیده :

وجودیه عقیده لري، چې په وجود کې بې له الله تعالی او بې د ده له افعالو بل څه نشته هر څه چې دي هغه دی دی.

دلیل: الحق "الحق محسوس و الخلق مغفول، هو الاول والاخر و الظاهر و الباطن"^(۱)

^۱ - یعنی: حق محسوس دی او خلق غافله دی، دی (الله) اول دی او آخر دی، ظاهر دی او باطن دی هر څه چې دی دی دی.

اهل سنت او جماعت وايي خدای تعالی لطیف دی په دنیا کې په ظاهري او باطني حواسو نه احساسیږي. هغه قادر دی هر څه د ده بندگان دي.^(۱)

۵_ معطلیه :

د نوم سبب :

معطلیه ته ځکه معطلیه وايي، چې دوی خدای تعالی معطل بولي (العیاذ باللہ) وايي هېڅ شی پیدا کوونکي ته اړتیا نه لري ټول څیزونه په خپله پیدا شوي دي.^(۲)

عقیده :

لکه چې د معطلیه د نوم د تسمیې په وجه کې ورته اشاره وشوه، دوی عقیده لري، چې عالم د مخلوقات همیشه په خپله موجود و او تل به موجود وي نه د کوم یوه صانع په توگه او نه د کوم حکیم په واسطه.^(۳)

دلیل :

خوانده در گوش او در و دیوار لیس فی الدار غیرنا دیار^(۴)

اهل سنت او جماعت :

۱_ اهل سنت او جماعت وايي : دا له حقیقت ډېره لرې خبره، چې رازق دې مرزوق وي او عابد دې معبود، ساجد دې مسجود ويو خدای تعالی مخلوقات په تېره پیریان او انسان د خپل عبادت لپاره پیدا کړي دي او هر څه د ده مخلوق او بندگان دي لکه چې فرمایلي یې دي : "إِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتِي الرَّحْمَنِ عَبْدًا" مریم / ۹۴. یعنې هر څه چې په ځمکه او آسمانو کې دي خدای تعالی ته رجوع کوي په بندگۍ سره.

۲_ هفتاد و سه ملت ص ۲۱.

۳_ همدغه مرجع ص ۲۱.

۴_ همدغه مرجع ص ۲۱.

اهل سنت او جماعت وايي: د معطلیه وو عقیدې ته نه تسلیم کېږو ځکه چې بې مدبره د یوه مملکت پیدا کیدل او بې صانع صنع منځ ته راتلل محال او ناممکن دي، بلکې د دې جهان او د هغه جهان پیدا کوونکی او د ټول عالم (مخلوق) خالق واحد او لا شریک الله تعالی دی ځکه چې بې له معمار د تعمیر جوړول امکان نه لري. د الله تعالی شته والی د ده په ذات ده او د نورو هر شي هستي او شته والی په الله تعالی ده، صفات یې د چا صفاتو ته ورته نه دي. قدیم دی، د الله تعالی وجود ترکیب نه لري، ژوندی، دايم، مقتدر، متکلم، لیدونکی، اوریدونکی دی، په دغو او ذاتي صفاتو متصف دی.^(۱)

معطلیه فرقه د شیعه فرقې ضد ده. دوی وايي د مخلوق په صفاتو باید خدای تعالی موصوف نه شي نو باید ونه ویل شي، چې خدای تعالی شی دی یا موجود یا ژوندی یا قادر یا عالم یا سمیع یا بصیر یا په مثل ددې دی، دوی وايي په قرآن باید توقف وکړو ونه وایو چې مخلوق دی یا غیر مخلوق.^(۲)

خو اهل سنت او جماعت لکه د مخه موچې وویل د دوی دا عقاید ردوي وايي: الله تعالی شی دی نه لکه نور اشیا او د نورو ذکر شویو صفاتو لرونکی دی خو د ده صفات داسې نه دي لکه د مخلوق صفات، بلکې د ده صفات داسې دي، چې د ده له شان سره ښایي.^(۳)

۱_ هفتاد و سه ملت ص ۲۱..

۲_ هفتاد و سه ملت ص ۲۱..

۳_ هفتاد و سه ملت ص ۲۱..

۲- سابقیه :

د نوم کېښودلو وجه :

سابقیه ځکه ورته وایي، چې دوی هر څه سابق (پخوانی) شوی بولي وایي هر څه شوي او لیکل شوي مقرر شوي دي. اوس هماغسې چې سابق مقرر شوی هماغسې کیږي.

عقیده :

لکه چې د تسمیې په وجه کې مو ورته اشاره وکړه د سابقیه فرقه عقیده لري، چې انسانان دوه ډلې دي یوه شقي بله سعیده. نو شقي ته هیڅ نیک عمل گټه نه رسوي او سعید ته هیڅ بد عمل زیان نه لري.^(۱)

دلیل :

سابقیه دا قدسي حدیث سند نیسي: "هؤلاء فی الجنة ولا ابالی و هؤلاء فی النار ولا ابالی" یعنی دا ډله په جنت کې ده زما پرې پروا نشته او دا ډله د دوزخ کې ده زما پرې پروا نشته ده.^(۲)

اهل سنت او جماعت :

اهل سنت او جماعت وایي: د جنت نعمتونه د صالحانو د عمل په ثواب کې ورکول کیږي او د دوزخ عذابونه د کفارو او بدکارانو د اعمالو په سزا کې ورکول کیږي.

دلیل :

^۱ - هفتاد و سه ملت ص ۲۱.

^۲ - هفتاد و سه ملت ص ۲۱.

الله تعالى فرمايلي دي: "و حور عين كامثال اللؤلؤ المكنون جزاءً بما كانوا يعملون"^(۱) يعني حور عين چې د جوړو شويو ملغلرو په څېر دی شواب د هغو عملو د دوی دی، چې کړي يې دي او فرمايلي يې دي: "جزاءً وفاقاً"^(۲) يعني موافقه له اعمالو سره يې سزا ده، چې ځنځيرونه او کړي، زولنې کفارو ته د دوی د بدو عملو له امله مقرر دي.^(۳)

۷_ علی العرشیه :

نومولووجه :

علی العرشیه ته د دې لپاره علی العرشیه وايي، چې دوی خدای تعالی ته په عرش مقرر بولي بل ځای کې يې نه بولي.

عقیده :

علی العرشیه عقیده لري، چې د خدای تعالی قرارگاه عرش دی بل ځای نه دی، له هغه ځای هر څه ويني او د هر شي په حال حاضر او قادر دی.

دلیل :

د دوی دلیل دا مبارک آیت دی "الرحمن علی العرش استوی"^(۴) يعني رحمن په عرش تکیه کړې ده، دوی وايي له همدې امله خلق په دعا کې د عرش په لوري دعا کوي.^(۵)

اهل سنت او جماعت :

۱_ الفاطر / ۱۱.

۲_ الواقعة / ۲۲-۲۳.

۳_ هفتاد و سه ملت ص ۲۱.

۴_ طه / ۴.

۵_ درې اويا ملت ص ۲۲.

اهل سنت او جماعت وايي: عرش د خداى تعالى عامه بارگاه ده، چې د خلقو د حاجتو قبله ده، ځکه يې وفرمايل: "الرحمن على العرش استوى" او داسې يې ونه ويل: "الله على العرش المستوى، که نه د ځمکې او اسمانو يوه طبقه او د ټولو مخلوقاتو ذره ذره د خداى تعالى له نظره لېرې نه دى.^(۱)

دليل:

د خداى تعالى شته والى له عالم سره داسې دى لکه د روح له بدن سره نو هغسې چې روح د قالب په هره برخه احاطه ولري د خداى تعالى مقدس ذات ټولو ذراتو او د عالم په اجزاو محيط دى.^(۲)

۸- حلوليه:

د تسيمې وجه:

حلول د دوه جسمو اتحاد ته وايي لکه اوبه چې گلاب کې حلول وکړي. که يوه ته اشاره وشي (اوبو گلاب ته) هغه اشاره بل ته هم وي^(۳) او دې فرقې ته د دې لپاره حلوليه وايي، چې صوفيان وهم کوي، چې دوى ته حلول يا اتحاد حاصل شوى دى. د دې فرقې لومړني مدعيان روافض وو.^(۴)

عقيده:

۱- هفتاد و سه ملت ص ۲۴.

۲- هفتاد و سه ملت ص ۲۴.

۳- تعريفات جرجانى.

۴- فخر الدين رازي اعتقادات فرق المسلمين ص ۷۳ (هفتاد و سه ملت ص ۲۵).

حلولیه عقیده لري، چې زړه له جنايتو پاک او خدای تعالی سره علاقه ونیسي فراخه شي، خدای تعالی په کې نزول وکړي، چې د خدای تعالی قدر تونه ترې ښکارېږي لکه معجزې او کرامات، چې له هغه بنده څرگندېږي لکه سیند په امسا خپرول، دمړي ژوندي کول، سپوږمۍ په اشاره دوه نیمه کول او کرامات لکه په اوبو روانیدل، په لږ وخت کې اوږده فاصله وهل او داسې نور، دغه ټولې معناگانې له هغه ځایه صادرېږي، چې خدای تعالی په کې نزول لري.^(۱)

دلیل :

و ليس فيجبتي الا الله و انا الحق^(۲) یعنی په جبه (زړه) کې مې غیر له الله بل څه نه شته او زه حق یم.

اهل سنت او جماعت :

اهل سنت او جماعت وايي د انسان زړه حد او نهایت لري او خدای تعالی بې حده او بې نهایته دی په زړه کې نه ځایېږي.

دلیل :

نو که لمر د طشت په اوبو کې ولیدل شي هیڅ عاقل به ونه وایي چې لمر له څلورم فلک طشت ته راکېوتی دی نو حلول او انتقال الله تعالی ته

۱- هفتاد و سه ملت ص ۲۵.

۲- په دې قول د بایزید بسطامي هغه قول ته اشاره ده، چې په تذکرة الاولیا د شیخ عطار طبع تهران ج ۱ ص ۱۲۹ کې یې داسې ویلي دي : سبحاني ما اعظم الشانی، و ليس فی جبتی سوى الله و انا الحق یعنی ما لره پاکي ده زما شان څومره لوی دی. په زړه کې مې بې له الله تعالی بل څوک نشته او زه حق یم.

کومه لاره نه لري او هغه ورنه پاک دی. تعالیٰ عن ذلک علواً کبیراً
یعنې الله تعالیٰ لوړ او منزه دی له دې څخه په لوړتیا سترې سره.^(۱)

۹- فثاریه :

د نومولووجه :

فثار د عبث او بیهوده معنا لري د (غراب) غوندي تلفظ کیږي او عربي
کلمه نه شمېرل کیږي، بلکهېد نورو ژبو کلمه ده اغلباً بنایي فارسي لفظ
وي څرنگه چې د فثاریه و و عقیده هم بیهوده او عبث ده له دې امله په
دغه نوم نومول شوی دی.^(۲)

عقیده :

فثاریه فرقه عقیده لري چې : د ټولو پلار او مور ادم او حوا دي، بنسټې
او نړیو د بل خور او ورور دی، د دنیا مال یې د میراث په توګه ترمنځ
شریک دی نر ته دوه برخې د بنسټو ده یعنې نر دوه سهمه او بنسټې یو
سهم لري. "لذاکر مثل حظ الانثیین"^(۳) یعنې نر ته برخه د دوه بنسټو ده.

دلیل :

د دوی دلیل د عقیدې عنوان لاندې پاس ذکر شو.

اهل سنت او جماعت :

۱- هفتاد و سه فرقه ص ۲۲.

۲- منتهی الارب.

۳- النساء / ۱۲.

اهل سنت او جماعت وايي: پېړۍ واوښتي، مختلف نسلونه منع ته راغلل، خدای تعالی انبياء او رسولان ورته راولېږل، شریعتونه یې ورته راولېږل، له ټولو شعبو او قبیلو یې د تقوی څېښتنان غوره وگڼل.^(۱)

دلیل:

"ياايها الناس انا خلقناكم من ذكر و انثى و جعلناكم شعوباً و قبائل لتعارفوا ان اكرمكم عند الله اتقكم"^(۲) یعنی ای خلکو هرو مرو موږ پیدا کړي له نر او ښځې او څانگې مو جوړ کړي چې یو بل سره وپېژني بېشکه د ښه کرامت والا له تاسې څنې د الله تعالی په نزد هغه ښه تقوا لرونکی ستاسو دی.

۱۰- مهمليه:

د نوم وجه:

مهمليه عقیده لري، چې خدای تعالی غني دی د چا د ښو یا بدو گټه او یا تاوان نه ورته رسیږي، هر څه چې غواړئ ویې کړئ او هر ډول چې غواړئ واوسی.

دلیل:

دا قول د خدای تعالی "ياايها الناس انتم الفقراء الى الله والله هو الغني الحميد"^(۳) یعنی ای خلکو تاسې خدای تعالی ته فقیران یاستی او الله تعالی هم دی غني او ستایل شوی دی.

۱. هفتاد و سه ملت ص ۲۲.

۲. الحجرات / ۱۳.

۳. الفاطر / ۱۲.

اهل سنت او جماعت :

اهل سنت او جماعت وايي : سمه ده، چې اهل دنيا د خداى تعالى دربار ته فقيره او محتاجه ده ځكه چې ټول هغه ته عبادت كوي خو دا چې په عبادت يې گومارلي د بنو ثواب او بدو او نافرمانۍ عذاب مقرر دى. نو معلومه ده، چې خلك د خپل سر څېښتنان نه دي مكلفيت لري په اوامرو او نواهيو موظف دي.

دليل :

"وما خلقت الجن والانس الا ليعبدون" ^(۱) يعنې ما پېران او انسانان نه دي پيدا كړي مگر د عبادت لپاره مې پيدا كړي دي.

۱۱- مرجئه :

د نوم وجه :

مرجئه په دې نوم ځكه ملقبه شوې ده، چې د خپل عمل د مرتبې په تاخير عقیده لري نو (مرجؤن) د (يوخرونه) په معنا نيسي ځكه، چې : دوى عقیده لري له ايمان سره معصيت ضرر نه لري لكه كفر سره چې طاعت نفع نه لري. ^(۲)

عقیده :

مرجئه عقیده لي، چې هر څوك ايمان لري گناه ورته زيان نه شي رسولای لكه چې كفر ته هيڅ نيك عمل گټه نه شي رسولای. ^(۳)

دليل :

۱. الذاريات / ۵۲.

۲. هفتاد و سه ملت ص ۲۷.

۳. هفتاد و سه ملت ص ۲۷.

دوی وایي ایمان ته گناه زیان نه رسوي.

اهل سنت او جماعت وایي :

مسلمان د خدای تعالی په اطاعت موظف او مکلف امر او نهی ته یې تسلیم دی.^(۱)

دلیل :

دلیل یې دا قول د خدای تعالی دی : "واعبد ربک حتی یاتیک الیقین"^(۲) یعنې خدای تعالی ته عبادت وکړه خو دې یقین راشي، خو چې روح دې په تن کې وي طاعت او عبادت لازم دی.

۱۲ - حبیبیه :

د نوم وجه :

دې فرقې ته ځکه حبیبیه وایي، چې عقیده کې یې داسې دي : څوک چې خپل محبت خدای تعالی سره محکم کړي خپل نفس ورته په عبادت کې منتها درجې ته ورسېږي امر او نهی ورنه رفع کیږي ځکه چې حبیب اذیت او ضرر خپل خیب (دوست) ته نه رسوي.^(۳)

لکه چې په دې نوم د تسمیې په وجه کې مو ورته اشاره وکړه، حبیبیه فرقه عقیده لري، چې : څوک د خدای تعالی په مینه مست شي عبادت ورته ساقط شي.

دلیل :

۱. هفتاد و سه ملت ص ۲۷.

۲. الحجر / ۹۹.

۳. هفتاد و سه ملت ص ۲۷.

په قدسي حديث شريف کې راغلي دي: لا يزال العبد يتقرب الى
بالنوافل حتى احبه فاذا احبته كنت له سمعاً و بصراً و لساناً و يداً فبي
يسمع و بي يبصر و بي ينطق و بي يبسط فسقط عنه العبادة و الاركان.
(^۱) يعني بنده تل ما ته په نوافلو رانږدې كيږي خو چې پر ما گران شي نو
كله چې پر ما گران شي زه د ده غوږونه، سترگي، ژبه او لاس شم نو په
ما اوري او پر ما ويني او پر ما خبرې كوي او په ما رانيول كوي نو
تكليف ورنه رفع (پورته) شي او اعمال ترې ساقط شي. (^۲)

اهل سنت او جماعت :

اهل سنت او جماعت وايي: خداى تعالى سره د محبت نښه دا ده، چې د
خداى تعالى د رسول متابعت وشي.

دليل :

الله تعالى فرمايلي دي: "قل ان كنتم تحبون الله فاتبعوني يحببكم الله"
(^۳) يعني ووايه اى محمده دوى ته، چې: كه غواړئ، چې خداى تعالى
درباندي گران شي نو زما تابعداري وكړئ تاسې به په خداى تعالى
گران شي. (^۴)

۱۳ - خوفيہ :

په دې نوم د نومولو وجه :

۱. دا حيث به (الاتحاف السنيه فى الاحاديث القدسيه) كتاب ۱۸ مخ کې راغلي چې د محمد
المدني تاليف دى او په ۱۳۵۸ هيدراآباد کې چاپ شوى دى. (هفتاد و سه ملت ص ۲۷).

۲. هفتاد و سه ملت ۲۸ مخ.

۳. ال عمران / ۲۹.

۴. هفتاد و سه ملت ص ۲۸.

دې فرقې ته ځکه خوفیه وايي، چې: خوف د وېرې او ډار معنا لري د دوی په عقیده کې داسې دي، چې حبیب له حبیب خوف نه لري او پوره تفصیل به یې لاندې د (عقیده) عنوان لاندې راشي، له دې کبله ورته خوفیه فرقه وايي.

عقیده:

خوفیه فرقه عقیده لري، چې: څوک مومن وي هغه ته خوف نه وي ځکه چې دی حبیب (دوست) دی او دوست له دوست خوف (وېره) نه لري او له عادل پاچا هم د دوستانو وېره نه وي نو هر چا باندې، چې خدای تعالی گران وي له هغه وېرېدل به یې له نادانۍ کم نه وي، ولې؟ دوست له دوست و وېرېږي؟^(۱)

دلیل:

و ليس الخوف من الحائز الامر العادل^(۲)

اهل سنت او جماعت:

اهل سنت او جماعت وايي: د دين بنياد په وېره او اميد کېښودل شوی دی، چې د خوف او رجا ترمنځ به د دوه وزرو ترمنځ مرغه په څېر وي، چې دواړه وزرونه هوا کې برابر وېږي.^(۳)

دلیل:

الخوف من الله تعالى نصف العبادة يعني له خدای تعالی وېره نیم عبادت دی او الله تعالی فرمایلي دي: "و يامن مكر الله الا القوم

۱. هفتاد و سه ملت ص ۲۸.

۲. ال عمران / ۲۹.

۳. هفتاد و سه ملت ص ۲۸.

الكافرون" همدارنگه يې فرمايلي دي: "افامنوا مكر الله فلا يامن مكر الله الا القوم الخاسرون"^(۱) يعنې د خداى تعالى له مكر څوك ځان په امن نه گڼي مگر كافران، او هم يې فرمايلي دي: آيا د خداى تعالى له مكر په امن دي نو د الله له مكر څوك نه په امن كيږي مگر هغه قوم، چې زيان كاران وي.

۱۴ - سارقيه :

د نوم د تسميې لامل :

سارقيه فرقې ته ځكه دا نوم كېښودل شوى دى، چې د دوى عقيدې سره برابري لري او د دوى عقیده داسې ده، چې څوك د مثال په ډول لس روپۍ غلا كړي يا يې په ظلم له چا واخلي او يوه روپۍ ترې خيرات كړي. هغه د ټولو روپيو كفاره شي نو د (سارقيه) نوم چې له سرقې اخستل شوى دى او سرقه غلا ته وايي او د غلا شوي مال په برخه كې په پوره ډول عقیده لري؛ ځكه ورته دغه د (سارقيه) لقب ورکړ شوى دى.

عقیده :

پاس مو اشاره ورته وكړه، چې سارقيه طائفه عقیده لري، چې: څوك لس درهمه غلا كړي بيا له هغې يو درهم صدقه كړي نو د دغو ټولو كفاره كيږي.

دليل :

۱. الاعراف / ۹۷.

دا قول د خدای تعالی "من جاء بالحسنة فله عشر امثالها" ^(۱) یعنی
 څوک چې یوه نیکي وکړي هغه ته په مثل د هغو لس چنده ثواب دی نو
 څرنگه چې له لسو درهمو د یوه درهم صدقه نیکي ده او یوه نیکي په
 لسو شمېر ده ځکه د لسو غلا شویو روپیو د یوې روپۍ صدقه د ټولو
 لسو درهمو کفاره کیږي.

اهل سنت او جماعت :

اهل سنت او جماعت وايي : حرام مال په صدقه کې نه عوض کیږي او
 په هېڅ ډول حرام نه قبلېږي.

دلیل :

نبي عليه السلام فرمايلي دي : "ان الله طيب لا يقبل الا الطيب" ^(۲) یعنی
 الله تعالی هرومرو طيب (پاک) دی، نه قبلوي مگر پاک څيز.

۱۵ - ثنويه :

په دې نوم د نومولو وجه :

ثنويه ځکه په دې نوم ملقبه شوې ده، چې : دوی دوو ازليينو اصحاب
 (خېښتنان) دي چې هغه دوه څيزونه نور او ظلمت دی ځکه چې دوی نور
 او ظلمت دواړه قديم بولي.

عقیده :

۱. الانعام / ۱۶۱

۲. ان الله تعالی طيب يحب الطيب، نظيف يحب النظافة، كريم يحب الكرم جواد يحب الجود
 فتنظفوا افتينكم ولا تشبهوا باليهود (سيوطي جامع الصفيح ج ۵ ص ۲۳۵)، (هفتاد و سه ملت
 ص ۲۹).

ثنويه عقیده لري، چې نيکي او طاعت کول له خدای تعالیٰ ځنې دی،
بدي او معصیت له شیطان او یا زمونږ له نفس ځنې دی.

دلیل :

دلیل یې دا قول د خدای تعالیٰ دی : "ما اصابک من حسنة فمن الله و
ما اصابک من سيئة فمن نفسك" ^(۱) یعنې کوم ښه چې درته رسیږي
هغه له الله تعالیٰ دي او څه بدي چې درته رسیږي هغه ستا له نفس
ځینې دي.

اهل سنت او جماعت :

اهل سنت او جماعت وايي : قدر د خير او شر له الله تعالیٰ ځنې دي، یعنې
نيکي او بدي له ده څخه دي، طاعت او معصیت د ده په تقدیر کې دي.

دلیل :

الله تعالیٰ فرمایلي دي : "قل لن ياتينا الا ما كتب الله لنا" ^(۲) یعنې
ووايه : پر مونږ نه راځي مگر هغه چې الله تعالیٰ مونږ ته ليکلي وي، نو
خير او شر کفر او اسلام، هدايت او ضلالت ټول له الله ذوالجلال دي،
نو کفر او کافري د شیطان د وسوسو له امله وي او شیطان په هغه کار
الله تعالیٰ حواله کړی وي لکه چې فرمایلي یې دي : "انا ارسلنا
الشیاطین علی الکافرين تؤزهم ازاً" ^(۳) یعنې مونږ شیطانان کفارو ته
لېږلي دي.

۱. النساء / ۸۱.

۲. التوبه / ۵۱.

۳. مريم / ۸۵.

۱۲_ اتحادیه :

د نوم وجه :

د دې لپاره چې د (اتحادیه) فرقه د ډېر زهد او تقوی له کبله د خدای او بنده یو کېدلو عقیده لري ځکه ورته اتحادیه وایي.

عقیده :

اتحادیه فرقه عقیده لري، چې د انسان روح د معرفت په نور منور او صفا شي، خدایي او بندگي له منځه لاړه شي، خدای او بنده دواړه یو شي.

دلیل :

اتحادیه په دې معنا، چې هغه شهود د هغه مطلق واحد حق وجود دی، چې د کل په ډول موجود دی نو ټول په ده پورې متحد کیږي. له دې حیث چې ټول څیزونه په خپل نفس کې متعدد او په ده پورې موجود دی نه له دې حیث چې: د ده خاص وجود دی او دا څیزونه ورپورې متحد دي ځکه چې دا ډول اتحاد محال دی.^(۱)

اهل سنت او جماعت :

اهل سنت او جماعت وایي: که اوسپنه اور کې واچول شي که هر څو سوړوالی او توروالی ترې لاړ شي سوزیدل او ویلي کیدل په کې راشي بیا هم وسپنه یو څیز دی او اور بل څیز دی. اتحادیې ترمنځ نه راځي، یا یې اتحاد ترمنځ منع وي یا یې یو له منځه لاړ شي او بل یې وي او یا یې دواړه له منځه لاړ شي. له اتحاد یې دریم څیز منځ ته راشي. په هر صورت بنفسه متعدد او یو د بل وجود پورې شته والي ته د اتحاد نوم

۱. هفتاد و سه ملت ص ۳۰.

جلا حیثیت لري.^(۱)

۱۷_ تناسخیه :

د نوم وجهه :

په یوه بدن پورې د روح تعلق نیولو ته وایي، چې دروح او جسد ترمنځ د ذاتي عشق او تعلقاتو له مخې څرنگه، چې تناسخ وروسته له مفارقت په بل بدن کې بې له کومې فاصلې صورت نیسي او د تناسخیه فرقې په عقیده کې دغه صورت وجود لري، چې مخې ته به راشي له دې کبله ورته تناسخیه لقب وضع شوی دی.

عقیده :

تناسخیه فرقه عقیده لري، چې د مړي روح د ده په مناسب حال صورت کې ننوځي که نیک وي نو روح یې په جمال او حسن کمال لرونکي صورت پورې تعلق نیسي، چې خوشحاله او خلکو کې عزیز وي، د دوی په نزد همدا جنت دی او که څوک عاصي او بدکار وي روح یې په بد، قبیح او مکروه صورت کې ننوځي، په دنیا کې به ذلیل، خوار، بدبخت او نامراد وي او د دې طائفې په مذهب همدا دوزخ لرونکی وي سا یې په همدا ډول څاروي کې ځای نیسي او که نیک خویه او فرنبسته صفته وي نو روح یې په بل داسې صورت کې ننوځي، چې ښکلی په مراد رسیدلی وي خو د خپل عمل مکافات وگوري او همدارنگه د باچا، یا نورو معتبرو خلکو تنعم او راحت او ارام ژوند، چې لیدل کیږي، دا د دوی د هغه عمل مکافات دی، چې د مخه تر دې یې په کوم

۱. هفتاد و سه ملت ص ۳۰.

بدن کې رياضت او مجاهدت کړې وي او ښه بندگي يې کړې وي.
دليل :

د تناسخه فرقې دليل دا قول د خدای تعالی دی : "و ما من دابة فى الارض و طائر يطير بجناحيه الا امم امثالکم" ^(۱)
او دا حديث شريف : قال النبى عليه السلام : "يحشر الناس على القردة و الخنازير" ^(۲) يعنې خلک د شاديانو او د خنزيرانو په څېره محسوريږي.

اهل سنت او جماعت :

اهل سنت او جماعت وايي دا مذهب باطل دی کوم اصل نه لري که نه د هر چا به په ياد و ، چې د مخه تر دې يې روح په کوم ډول صورت کې و ، څه يې کول ، بل دا ، چې خدای تعالی قادر دی ، چې هر صورت پيدا کوي هغه ته نوى روح ورکړي ، څه حاجت دی ، چې روحونه په قالبو کې ننباسي .
د اهل سنت او جماعت د تناسخيه فرقې د پورتنیو عقايدو توجيه داسې شوې ده ، چې د صورت تبديلي به د قيامت په ورځ وي .
دليل :

د اهل سنت او جماعت دليل دا قول د خدای تعالی دی : "يوم تبلى السرائر فماله من قوة و لا ناصر" ^(۳) يعنې په هغه ورځ ، چې پټ څيزونه څرگند شي نو هيڅ قوه او ناصر به ورته نه وي او په دنيا کې نسخ ،

۱. الانعام / ۳۸ يعنې کوم خوزيدونکى او په دواړو وزرو الوتونکي نشته مگر د تاسو په شان ملتونه دي .

۲. رک : ۸۲ ، p ۱۱ ، wensinck .

۳. الطارق / ۹ ، ۱۰ .

مسخ، رسخ او فسخ نشته ده.^(۱)

۱۸_ متصلیه :

د نوم وجه :

متصلیه فرقه حکه په دې نوم نومول شوې ده، چې دوی د خدای تعالی او د عالم (مخلوقاتو) د اتصال عقیده لري.

عقیده :

متصلیه فرقه عقیده لري، چې خدای تعالی له عالم سره داسې متصل دی لکه اوبه چې ونې سره په ولیو، پانیو، خابنو او نورو برخو کې متصلې وي.

اهل سنت او جماعت :

اهل سنت او جماعت دا عقیده ردوي وایي داسې عقیده جواز نه لري حکه چې دا ډول وصف مخلوقاتو کې وي او الله تعالی ترې منزّه دی.^(۲)

۱. فلاسفه وایي نسخ څلور ډوله ده : نسخ، مسخ، رسخ او فسخ.

۱_ نسخ : په اجسامو، انسانانو کې وي.

۲_ مسخ : په څارویو، بده وو، مرغانو او ساکینو کې وي.

۳_ فسخ : د ځمکې او اوبو په خزنده وو، حشراتو کې وي. لکه : مار، لړم، کشف،

جنگابن او نور.

۴_ رسخ : د ونو او نباتاتو په ډولونو کې وي.

دوی وایي : انسان په دې څلور ډولو د خپلو درجو او مراتبو په اندازه مسخ کړی او همېشه له یوه جسد بل جسد ته گرځي، دوی وایي رییس د دې قوم انبیاء او رسولان دي او وایي : عالم گرځېدونکی د ورکوونکي دی، غیر له دنیا بل سرای نشته، حشر او نشر او قیامت و حساب او جنت ټول محال بولي. (هفتاد و سه ملت ص/ ۳۲).

۲. هفتاد و سه ملت ص ۳۲.

۱۹_ منفصلیه :

د نوم وجه:

دا فرقه په خلاف د متصلیه خدای تعالی له عالم منفصل گڼي ځکه ورته منفصلیه وایي او دا لقب ورته کېښودل شوی دی.

عقیده :

منفصلیه طائفه عقیده لري، چې خدای تعالی عالم (مخلوق) سره متصل نه دیله ټولو موجوداتو مبرا او منفصل دی په هېڅ ډول اتصال ورسره نه لري.

اهل سنت او جماعت :

اهل سنت او جماعت وایي: خدای تعالی له عالم سره نه متصل دی او نه منفصل او نه دننه په عالم کې دی او نه د باندې له عالم دی او د مری له غټو رگو نږدې دی.^(۱)

۲۰_ حدودیه :

د نوم وجه:

دا نوم د دوی له عقیدې سره موافق ورباندې کېښودل شوی دی، چې عقیده یې لاندې مخې ته راځي ورته وگورئ.

عقیده :

حدودیه فرقه عقیده لري، چې د وحې له انقطاع وروسته موږ هیچا ته کافر یا مومن نه شو ویلی که څه هم زاهد، عابد، قایم اللیل او صائم النهار وي.

۱. هفتاد و سه ملت ص ۳۲.

دلیل :

خرنگه، چې د وحی دروازه بنده ده هیچا ته هم د چا خبر نشته دی.

اهل سنت او جماعت :

اهل سنت او جماعت وایي : حکم په ظاهر الحال کیږي.

دلیل :

حدیث شریف دی : "نحن نحکم بالظاهر والله يتولى السرائر"^(۱) یعنې مونږ په ظاهر حکم کوو او د پټو سرائرو څېښتن الله تعالی دی. د مؤمن نسبې دا دی، چې په وعده وفا کوي، رښتیا وایي، امانت کې خیانت نه کوي، دا مطالب د حدیث شریف مضمون دی، چې اتفاق ورباندې شوی دی او داسې پېل کیږي (المؤمن، من انجاز وعده ...) مؤمن هغه دی، چې په وعده وفا کوي...

۲۱_ فارقیه :

د نوم وجه :

فارقیه طائفه ایمان او علم یو بل نه جلا ګڼي ځکه ورته فارقیه لقب وضع شوی دی.

عقیده :

فارقیه وایي : علم غیر له ایمان او ایمان غیر له علم دی د دوی په نزد کېدای شي چې یو څوک ایمان ولري او علم ونه لري یا څوک علم ولري او ایمان ونه لري ځکه چې په لاندې ذکر شوي مبارک ایت کې معطوف علیه (مالکتاب) غیر له عطف (ولا ایمان) ګڼي.

۱. تبصرة العوام ص ۱۳۸، احیاء العلوم غزالی ج ص ۱۵۱ (هفتاد و سه ملت ص ۳۲).

دلیل :

د دې فرقې دلیل دا دی، چې الله تعالی فرمایلي دي: "ما کنت تدری ما الکتاب ولا الایمان"^(۱) د دوی په نزد کېدای شي یو څوک علم ولري او ایمان ونه لري یا ایمان ولري او علم ونه لري ځکه چې دوی په پاسني مبارک آیت کې یې له (کتاب) (علم) مراد کړی او د (مالکتاب ولا الایمان) جمله کې معطوف غیر له معطوف علیه ګڼي. اهل سنت او جماعت :

اهل سنت او جماعت وایي: په ذکر شوي ایت کې عطف د بعضې دی په کل باندې چې ایمان بعضې دی له کتاب ځنې نو هر چېرته چې علم وي په یقین سره ایمان هم ورسره وي خو دا چې لازم نه دي، چې وجود د بعضې سره وجود د کل دې هم وي له دې امله لازم نه دی، چې ایمان لرونکی دې علم هم ولري، او ذکر شوی ایت کې د ایمان افراد چې پسې له کتاب ذکر شوي دي هغه د ایمان د فضیلت لپاره دي. لکه دې ایت کې (من کان عدواً لله و ملتکته و رسله و جبریل و میکال) د جبریل او میکائیل جلاوالی له ملائکو د ایمان د فضیلت لپاره دی.

۲۲_ منکریه :

د نوم وجه:

دغه فرقه له شفاعت منکره ده ځکه ورته منکریه وایي، بنایي د دې طایفې نوم (میلیه) وي چې قیامت کې له شفاعت مکنر دی وایي:

۱. الشوری / ۵۲.

شفاعت (میل) دې او میل په قیامت کې نه وي.^(۱)

عقیده :

منکریه وایي : د قیامت په ورځ به شفاعت نه وي ځکه چې گنهار مستحق د سزا دی که خدای تعالی د چا شفاعت ورته قبول کړي جوړ او میل ثابتیږي او دا معنی خدای تعالی ته روانه ده.

اهل سنت او جماعت :

اهل سنت او جماعت وایي : شفاعت حق دی او د هغه چا شفاعت کیږي، چې په هغه کې یې رضا وي.

دلیل :

الله تعالی فرمایلي دي : "ولا یشفعون الا لمن ارتضى"^(۲) یعني شفاعت نه کوي مگر د هغه چا چې د شفاعت رضا یې ورته شوی وي.

۲۳_ شیطانیه

د نوم وجه :

شیطانیه فرقه عقیده لري، چې خدای تعالی شیطان نه دی پیدا کړی.

دلیل :

شیطانیه ډله د خپلې عقیدې دلیل داسې وړاندې کوي : خدای تعالی شیطان نه دی پیدا کړی ځکه چې که ووایو چې خدای تعالی شیطان پیدا کړی دی نو لازمیږي، چې خدای تعالی په کفر د کافرانو او معصیت د گناه گارانو راضي دی. (العیاذ باللہ) حال دا چې : خدای

^۱. الفرق المفترقه ص ۹۲ (هفتاد و سه ملت ص ۳۳).

^۲. الانبياء / ۲۸-۲۹.

تعالی د چا په کفر راضي نه دی لکه چې فرمایلي یې دي :
 "ولا یرضی لعباده الکفر"^{۱)} یعنی خدای تعالی د خپلو بندگانو په کفر
 راضي نه دی.

اهل سنت او جماعت :

اهل سنت او جماعت وايي : د شیطانيه وو دا عقیده، چې خدای تعالی
 شیطان نه دی پیدا کړی موجه نه ده؛ ځکه چې له یوې خوا که ذکر شوی
 ایت داسې توجیه شي چې : شیطان په خپله وجود نه لري بې مسمی او
 بې معنی په خبر لفظ دی لکه چې د سیمرغ نوم شته او د ده نښه هم نه
 شته او په دې سړی کفر ته ووهي ځکه چې خدای تعالی په قرآن کریم
 کې ډېر ځلی شیطان یاد کړی، چې داسې یې وویل او داسې یې وکړل
 نو انکار ورته کفر دی. له بلې خوا که داسې توجیه شي چې : شیطان
 موجود دی او په خپله منځته راغلی، خدای تعالی نه دی پیدا کړی نو
 لازمېږي چې خدای تعالی دې په خپله پادشاهی او وحدانیت کې
 شریک کړي او دا هم کفر دی او گمراهي او احمقي او جهالت دی.

۲۴ - معتزلیه

د نوم وجه :

معتزلیه د واصل بن عطا البصري پیروان دي، دی لومړی د عبدالله بن
 محمد الحنفیه شاگرد و ځکه ورته (حنفیه) هم وایي، د دې لپاره چې د
 عبدالملک بن مروان په وخت کې یې حسن بصري نه هم تحصیل کاوه.
 یوه ورځ څوک حسن بصري ته ورغی ورته یې وویل : یوه ډله خوارج د

۱. هفتاد و سه ملت ص ۱۰۰.

کبايرو مرتکب کافر بولي او بله ډله مرجئه کبیره گناه د ایمان مبطله نه بولي د چا خبره صحیح ده؟ اصل د مخه تر هغه چې حسن خبره وکړي د پوښتنې کوونکي په ځواب کې وویل: زه د کبیره گناه مرتکب ته مطلق مؤمن نه وایم او مطلق کافر یې هم نه گڼم. دی د کفر او ایمان ترمنځه دی فاسق دی او جیگ شو د درس له مجلس ووت د مسجد ستنې ته یې شا ولگوله څه یې چې د هغه سړي په ځواب کې ویلي و په هغې خبرې ودرید. حسن وویل: اعتزل عنا اصل یعنی اصل له مونږ گوښه شو. له هغه وخته د معتزلیه نوم دوی ته پاتې شو نو د اصل پیروانو ته معتزلیه وایي.^۱ دوی چې د بنده افعال ورته نسبتوي او ځانو ته یې د (اصحاب عدل و التوحید) لقب ورکړی دی.^۲

عقیده:

معتزلیه عقیده لري چې خیر د خدای تعالیٰ تقدیر باندې وي او شریې په تقدیر سره نه وي ځکه که شر د ده په تقدیر وي نو بنده څه ملامتي لري، چې په عذاب اخته کیږي؟ نو که عذاب ورکولی شي ظلم او بې عدالتی به وي. حال دا چې خدای تعالیٰ له ظلم او بې عدالتۍ پاک دی. دوی په وجوب اصلح او نفی د صفاتو د قدم په نفی قول کوي، قدم خاص د خدای تعالیٰ وصف بولي د نورو صفاتو قدم یې نفی کوي، کلام یې مخلوق او محدث گڼي، وایي دی په آخرت کې هم نه لیدل کیږي، حسن او قبح عقلي بولي او په خدای تعالیٰ خپلو افعالو کې د حکمت او مصلحت رعایت، مطیع او تائب ته ثواب او کبیره گناه

^۱ - هفتاد و سه ملت ص ۱۰۰.

^۲ - هفتاد و سه فرقه ص ۱۰۰.

کونکو ته عذاب واجب گڼي.^۱

دلیل :

الله تعالیٰ فرمایلي دي : و ما ربک بظلام للعبيد.^۲

اهل سنت او جماعت :

اهل سنت او جماعت وايي خدای تعالیٰ ته جائز دي چې په خپل ملک کې هر ډول تصرف کوي او د مالک تصرف په خپل ملک کې ظلم نه گڼل کیږي، ځمکه آسمانونه او څه چې په کې دي ټول د خدای تعالیٰ په ملکیت کې دي هېڅوک ورسره شرکت په کې نه لري.

دلیل :

الله تعالیٰ فرمایلي دي : په ځمکه او آسمانونو کې هر څه د الله تعالیٰ دي څه چې په نفسو کې پټوي یا یې څرگندوي الله تعالیٰ به په هغو ورسره حساب وکړي.

۲۵- کیسانیه

د نوم وجه :

دوی په کیسانیه ځکه ملقب شوي دي، چې دوی د (کیسان) ملگري دي او کیسان د علي رضي الله عنه غلام و چې له محمد بن الحنفیه بن علي بن ابي طالب یې علوم زده کړي و دوی څلور ډلې دي : مختاریه، هاشمیه، بیانیه، رزامیه.^۳

۱- سرح مواقف ص ۲۵۲، (هفتاد و سه ملت ص ۳۴)

۲- فصلت / ۴۲. یعنی خدای تعالیٰ په بندگانو ظلم کونکی نه دی.

۳- هفتاد و سه ملت ص ۱۱۳ - مختاریه : د مختار بن ابو عبید ثقفی پېروان دي چې د مخه تر هغه د عبد الله بن زبیر پېروان و پس له هغه شيعي او کیساني شول، د محمد بن حنفیه

عقیده :

کیسانیه عقیده لري، چې وايي : نه پوهیږو دا افعال اقوال زمونږ دي که له خدای تعالی دي او نه پوهیږو چې عاقبت د بندگانو ثواب دی که عذاب؟

دلیل :

اهل سنت او جماعت :

اهل سنت او جماعت وايي : اقوال او افعال انسان کوي او خالق یې الله تعالی دی.

دلیل :

الله تعالی فرمایلي دي: «والله خلقکم و ماتعلمون»^۱ یعنې الله تعالی

امامت ته یې دعوت کاو، د حسین رض قاتلانو او د هغو له ملگرو یې کربلا کې غچ واخیست او اکثره یې ووژل اخر ته په خپله د مصعب بن زبیر په لاس ووژل شو. هاشمیه : د ابو هاشم محمد بن الحنفیه اتباع دي، چې شام کې تېر شوی دی او د محمد بن علي عبدالله بن عباس فرقه یې خپل جانشین کړی دی. رزامیه : د رزام بن رزم اتباع دي، چې ویل یې امامت له علي رضي الله عنه محمد بن حنفیه ته ورسید او له هغه یې زوی ابو هاشم ته او له هغه علي بن عبدالله بن عباس ته په وصیت د ابو هاشم رسیدلی دی. اوس له علي د هغه زوی محمد ته او پس له زوی یې ابراهیم ملقب په امام ته رسیدلی او امام شوی دی، چې ابو مسلم خراساني خلق ده ته دعوتول، دغه فرقه پس له ابراهیم، ابو مسلم امام گڼي او وایي چې د خدای روح په ده کې حلول کړی دی. (هفتاد و سه ملت ص ۱۱۴). بیانیه : د بیان بن سمعان اتباع دي. ده دعوی کړې وه چې امامت له ابو هاشم ده ته پاتې دی، دی په تشبیه، تناسخ او حلول قایل و، ویل یې الهي جزء د علي رضي الله عنه په جسد کې حلول کړی دی، چې په دغه قوت په غیب عالم او د خیبر دروازي په وېستلو موفق شو. بیایي دعوی کړې ده چې هغه الهي جزء په خپله ده (بیان) کې هم حلول کړی دی او د الوهیت مقام ته رسیدلی دی. د دغو خبرو په سر بالاخره خالد بن عبدالله بن یزید القسری بیان وواژه. (هفتاد و سه ملت ص ۱۱۴).

۱- الصفات / ۹۲.

تاسې پيدا کړي يې او پيدا کړي يې دي عملونه ستاسو.

۲۲_ وهميه

د نوم وجه:

وهميات هغه کاذبې قضايې دي چې په غير محسوسو امورو کې په هغو وهم حکم کوي لکه حکم پردی چې له عالم ما وراء لايتناهي قضا ده او له دې جوړ شوي قياس ته سفسطه وايي.^۱ له دې کبله دوی ته وهميه وايي.

عقيده:

د وهميه وو عقيده ده، چې: د انسانانو اقوال او افعال عارضي دي، ذات او بقا نه لري، نو گفتار او کردار يې وهم دی او وهم حساب او کتاب نه لري او د ثواب او عقاب تصور په وهم جهل دی.

دليل:

کوم دليل يې په نظر رانه غی.

اهل سنت او جماعت:

اهل سنت او جماعت وايي: له حساب او کتاب انکار کفر دی.

دليل:

خدای تعالی فرمايلي دي: «و اما من اوتی کتابه يمينه يحاسب حسابا يسيراً»^۲ يعنې او هر چا ته چې عملنامه يې په نبي لاس ورکړ

^۱ _ هفتاد و سه ملت ص ۳۵.

^۲ _ الانشقاق / ۸، ۷.

شي اسانه حساب به ورسره وشي، نو په دې ايت چې حساب او کتاب ثابت دی ځکه يې انکار کفر دی.

۲۷- بکريه

د نوم وجه:

څرنگه چې د بکريه فکر د بکر بن اخت عبدالواحد بن زيد (زياد) اتباع دي، چې د جبريه له فرقو وو ځکه ورته بکريه وايي.^۱

عقيده:

بکريه فرقه عقيده لري، چې: څوک زيات علم وکړي په تدریسي څېړنو او مطالعه بوخت وي، د علم د حصول لپاره نو د عبادت تکليف ورباندې نشته او د خپل ضرورت په اندازه د خلکو په مال کې شريک دي، هر څوک چې منع کوي ظالم دي ځکه چې علماء خپل عمر د شرعي علومو په زده کولو کې تېر کړي دی او د نبوت ميراث يې ترلاسه کړی دی. که د مال په حاصلولو کې يې عمر تېر کړی وای. ټول جهان به جهل نيولی وای او شرعي علوم به له منځه تللي وای او نړۍ به کفر نيولې وه نو علماوو چې محمدي دين اقامه کړی د دوی کفاف په امت لازم او واجب دي.

اهل سنت او جماعت:

اهل سنت او جماعت وايي: د هر چا چې علم زياد شي بايد لا ډېر عبادت او رياضت وکړي، ځکه چې علم د وېرې او تواضع سبب دی.

دليل:

^۱ - هفتاد و سه ملت ص ۳۶.

الله تعالى فرمايلي دي : «انما يخشى الله من عباده العلماء»^۱ يعني همدا خبره ده چې له خدای تعالی علما و پرېري، دا فرقه په دې تلاوت شوي ايت کې (الله) په رفع او (علماء) په نصب وايي او (بخشى) د تعظيم په معنی اخلي.

۲۸_ راوندیه

راوندیه فرقه د (هفتاد و سه ملت) کتاب ص ۳۲ کې د ملحد معتزلی ابن الرواندي پیروان بلل ځکه ورته (راوندیه) ویل کیږي.
عقاید :

راوندیه فرقه عقیده لري، چې په ټولو آسماني کتابو او صحیفو عمل کول حق دی، باید ونه وایو چې منسوخ دی.
دلیل :

دلیل یې دا دی، چې : دوی وایي نسخ د ندامت نښه ده، لکه چې خدای تعالی حکم کړی وي بیا پرې پښېمانه شوی وي او منسوخ کړی یې وي یا دا چې یو ځلې یې حکم کړی وي بیا پوه شوی وي، چې هغه کې مصلحت نشته او منسوخ کړی یې وي نو په دې ټولو ډولو معنا کول او توجیه کول نه ښايي نو ثابته ده، چې ټول آسماني کتابونه او صحیفې د خدای تعالی کلام دی او حکم یې پرځای دی.
اهل سنت او جماعت :

اهل سنت او جماعت وایي : د خدای تعالی احکام د بنده گانو د مصالحو تابع دی، پخواني کتابونه پخوانیو امتو ته او د محمد صلی

^۱ _ الفاطر / ۲۵.

الله عليه وسلم امت مصلحت د قرآن په حکمونو کې اراده شوی دی لکه شپه چې راشي تیاره شي. سپوږمۍ، ستوری (زهرة، مشترى، عطارد) او نور هریو ستوری جلا جلا ښکلا او خصوصیات او حکمونه لري خو لمر چې پرې راوڅېږي ورځ شي د هر ستوري دولت سرته ورسېږي او د لمر دولت پېل شي دا رنگه هر رسول په خپل وخت کې د آسمان د ستوري په څېر و خو چې د محمد صلی الله علیه وسلم د رسالت لمر راوخوت د ټولو پخوانیو شرایعو په ځای چې قرآن مجید نازل شو او په پخوانیو شرایعو یې شمولیت درلود له دې امله پخواني آسماني کتابونه او صحیفې یې منسوخ کړې او له هغې غوره، بې تحریفه احکام قرآن کریم کې راغلل.

دلیل :

خدای تعالیٰ په قرآن کریم کې فرمایلي دي «وما ننسخ من آية او ننسها نات بخیر منها او مثلها»^۱ یعنې هغه آیت له ایاتو چې منسوخو او یا یې هېروو تر هغه غوره یا په مثل د هغه راوړو.

۲۹_ مشبهه

د نوم وجه :

دې فرقې ته د دې لپاره مشبهه وایي چې دوی الله تعالیٰ مخلوقاتو سره تشبیه کوي ځینې د دې فرقې شیعو وو کې غلاة مشبهه دي لکه سبئیه، بیانیه و مغیریه چې په تجسیم، حرکت، انتقال او اجسامو کې په حلول

^۱. البقره / ۱۰۰.

قایل دي. (شرح مواقف ص ۲۹۴) ^۱

عقیده :

مشبهه عقیده لري، چې خدای تعالی د انسان غوندې ښکلی بڼه لري، د عرش په قبله ناست دی، او د عرش ملکې له عرش گرد چاپېره ورته صف په صف ولاړې دي.

دلیل :

رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایلي دي : ان الله تعالی خلق ادم علی صورته. (سیوطي جامع الصغير، ج ۱، ص ۵۳۲) ^۲ یعني خدای تعالی ادم په خپله بڼه پیدا کړی دی.

اهل سنت او جماعت :

اهل سنت او جماعت وایي د مشبهه عقیده سمه او ټیټک نه ده او دلایل یې ردوي.

دلیل :

د اهل سنت او جماعت دلایل داسې دي چې وایي په ذکر شوي حدیث کې د (صورت) ضمیر ادم ته راجع دی معنی یې داسې کیږي چې : ادم یې د ادم په صورت پیدا کړ نه د بل څیز په صورت، د دې لپاره چې مخکې د ادم له پیدایښت د ادم په شکل څوک نه وو او نه یې د مثل او مشابه تصور کیده. لکه چې الله تعالی فرمایلي دي : ((لیس کمثله شیء و هو السميع البصير)) د ده په مثل یو شی هم نشته او همدی بڼه

^۱. هفتاد و سه ملت / ص ۳۸.

^۲. همدا مرجع ص ۳۹ داسې هم روایت شوی دی : خلق الله ادم علی صورته و طولہ ستون ذراعاً الخ (سیوطي جامع الصغير ج ۱ ص ۵۳۲)

اوریدونکی او لیدونکی دی.

۳۰- جهمیه

د نوم وجه:

جهمیه په دې نوم د دې لپاره نومول شوی دی، چې دوی د جهم بن صفوان پیروان دي چې په ۱۲۸ هـ کې نصر بن سیار له سردارانو څخې د سلم بن احوزمازنی د خراسان فرمانفرما په لاس ووژل شو. (اک، تاریخ مذاهب اسلام ص ۲۱۲)،^۱

عقیده:

دوی عقیده لري چې: څه شي ته د بني ادم وهم رسيږي او فهم يې چې د هر څه ادراک کوي هغه مخلوق وي او خدای تعالیٰ په وهم کې نه راځي نو هر څوک چې د خدای تعالیٰ د پیژندنې په برخه کې وایي چې ما ته معرفت د الله حاصل دی د جهمیه وو په نزد کافر دی.

دلیل:

د دوی دلیل دا حدیث شریف دی: ... کل الناس فی ذات الله حمقى^۲، یعنې ټول بني آدم د خدای تعالیٰ د ذات په پیژندنه کې احمق او ناپوه دي.

اهل سنت او جماعت:

^۱. هفتاد و سه ملت، ص ۳۹.

^۲. الفرقان / ۴۷، الم تر الى ربك كيف مد الظل.

اهل سنت او جماعت وايي: مسلماً خداى تعالى په وهم، فهم او عقل
کې نه راځي خو که بنده وغواړي چې هغه ومومي له انوارو يې يو نور
په عقل وپېژني.

دليل:

«الله نور السموات والارض، والله لولا ما هتدينا» يعني الله تعالى د
حُکمې او اسمانو نور (رڼا) ده او که د الله تعالى هدايت نه وې مونږ به
هدايت نه وای موندلای.

د جهميۀ وود دليل رد:

که څوک ووايي چې هر څيز ته د انسان فهم ورسېږي هغه مخلوق وي نو
هيڅ عاقل ته به دليل نه وي چې ذات د خداى تعالى ثابت کړي حال دا
چې الله تعالى فرمايلي دي: «الم ترکیف مد الظل»^۱ يعني ودې نه
ليده چې څرنگه يې سورى اوږد کړى دى.

۱. المؤمنون / ۱۴.

۳۱- زنداقيه

د نوم وجه:

په دې نوم ځکه نومول شوی دی، چې د زندقانو عقیده لري.

عقیده:

دوی عقیده لري چې دڅه شي ادراک چې نه کيږي هغه خدای نه دی او څوک چې په کې خبرې کوي هغه يې خپل خیالات دي.

دلیل:

دلیل يې ونه لیدل شو.

اهل سنت او جماعت:

اهل سنت او جماعت وايي: د دې کلمو د باطن سر کفر ته رسيږي، خامخا زندیق په ظاهر مسلمان او په باطن کافروي.

دلیل:

په هره زمانه کې یو شمېر بني آدم وي چې له کاهلی يې بې ديني خوښه کړې وي او له هر څه منکروي، د قرامطه، زنداقيه او باختیانو خبره د صانع (خدای تعالی) په نفي کې سره یوه ده (بیان الاديان ص ۲۱) اک، الفرق المفرقه ص ۹۵)^۱

۳۲- مترفيه

د نوم وجه:

مترف په لغت کې په ناز او نعمت روزلي او پالل شوي ته وايي، دغه ډله هم چې ځانونه د خدای تعالی مېلمانه او د پالنې مستحق گڼي ځکه

^۱. هفتاد و سه ملت ص ۴۰.

ورته (مترفيه) وايي. عرب وايي: ترف: يعني په نعمتو او ارامۍ يې ژوند وکړ. (منتهی الارب)^۱

عقیده:

مترفيه عقیده لري چې: بني ادم دد نيا کورته په دعوت کې مېلمانه دي، دنيا له شرق تر غرب پورې د خدای تعالی مېلمستون دی. د نعمتو دسترخوان يې پرې غړولی دی او ټولو مخلوقاتو ته پرې روزي حواله شوې ده. روزي ورباندې خوري، لکه چې لوڅ راغلي لوڅ ورنه ځي، ټول د خدای تعالی مېلمانه دي، نو دا لري خبرې دي چې د نعمتو حساب يا عتاب وکړي.

دلیل:

د مترفيه وو دلیل دا حدیث دی: «الناس اضياف الله تعالی»^۲ يعني بني ادم د خدای تعالی مېلمانه دي.

اهل سنت او جماعت:

اهل سنت او جماعت وايي: څوک چې د خدای تعالی د نعمتو شکر او رعايت ونه کړي هرو مرو عتاب لاندې راځي. حلالو باندې حساب او حرامو باندې عذاب وي او په قيامت کې د نعمتو له خوندونو پوښتنه کيږي.

دلیل:

الله تعالی فرمايلي دي: «ثم لتسئلن يومئذٍ عن النعيم»^۳ يعني بيا به

۱. هفتاد و سه ملت ص ۴۰.

۲. هفتاد و سه ملت ص ۴۰.

۳. التکاثر / ۸.

په قیامت کې هرو مرو د نعمتونو په هکله وپوښتیدل شی.

۳۳_ ملاحده

د نوم وجه:

ملاحده لقب دی چې اسماعیلیه وو ته مخالفانو ورکړی پوره تفصیل یې د جوينی جهان کشای تاریخ دریم جلد کې راغلی چې اصلاً ملاحده شوک دي او د الحاد مذهب له کوم ځای پیدا شو، په دې کتاب یې مرحوم قزوینی تصحیح کړې ده. (الفرق الفترقه من ۱۰۰)^۱

عقیده:

ملاحده وايي: انسان له نطفې او نطفه له وينې او وينه له حیواني او نباتي خوراكونو منځته راغلې ده او د حیوان اصل له نبات او د نبات اصل له خاورو، باد، اوبو او اوږدې، چې د انسان په وجود کې یې څلور طبع (یخني، گرمي، لوندوالی او وچوالی (خوشکي او تري) منځته راوړی دی او تر څو چې د دې طبایعو ترمنځ د مزاج اعتدال وي سلامتیا او ژوند باقي وي او کله چې فساد په کې پیدا شي هلاک او معدوم شي او د معدوم اعاده محال ده نو له قیامت، حشر او نشر، جنت او دوزخ انکار کوي (نعوذ بالله من ذلک).

اهل سنت او جماعت:

اهل سنت او جماعت وايي: طبایع او ارکان تدبیر دي او ټول تقدیر ته تسخیر دي، د پنځو حواسو پیدا کوونکی خدای تعالی دی، د شپږو

^۱. هفتاد و سه ملت ص ۴۱.

جهتو جوړونکی خدای تعالی دی، اووه اسمانونه او اووه ځمکې یې پیدا کړي، ستوري او داسې نور عجایب یې ایجاد کړي دي، یوه ته یې داسې خطاب ونه کړ چې «وصورکم فاحسن صورکم» یعنې پیدا مې کړلئ نو ستاسې صورت مو ډېر ښه جوړ کړ، او ځانته یې دیوه موجود په پیدا کېدو داسې ثنا ونه ویله کومه چې د بني ادم په پیدا کېدلو یې داسې وویل: «فتبارک الله احسن الخالقین»^۱ یعنې مبارک دی الله چې شه د پیدا کوونکو دی.

حاصل دا چې ملاحد ه فرقه ځان (جسد) او روح یو گڼي داسې چې دیوه له هلاک د هغه بل د هلاک تصور کوي. حال دا چې روح عین ژوندی دی روح ته مرگ نه وي، روح لکه مرغه او قالب (جسد) لکه قفس داسې دی یا روح لکه توره او قالب یې لکه تېکې داسې دی د تیکي او قفس له ماتېدو د تورې او مرغه څه باک دی که قالب د اوبو او خاورو کور خراب شي روح بل کور ته نقل کوي لکه چې په حدیث شریف کې راغلي :

«المؤمنون لا يموتون ولكن ينقلبون من دار الى دار»^۲ یعنې مؤمنان نه مري لکن له یوه کور بل کور ته اوړي، د ملاحد ه وو فرقه صورت ویني او له معنی خبر نه دي، د زړه سترگې یې نه دي غړیدلې لکه چې الله تعالی فرمایلي دي: «فانها لا تعمى الابصار ولكن تعمى القلوب التي في الصدور»^۳ یعنې نو خبره دا ده چې سترگې یې ړندې نه دي لکن

۱. المؤمن / ۲۲.

۲. مفتاح كنو السنة ص ۴۸۸.

۳. الحج / ۴۵.

زړونه يې چې سينو کې دي، نه ويښي، دوی د بدن له فنا پسې د روح له بقا منکر دي، او حديث شريف کې راغلي دي «و ليس الموت عدما حتى تظن انك اذا مت عدمت صفاتك ولكن يبقى الروح على ما كان عليه من العلم والجهل»^۱ يعنې مرگ له منځه تلونکى نه دی څوک چې مړ شي جسماني صفات يې عدم کيږي لکن روح باقي پاتې کيږي. په هغه ډول چې که عالم و، له علم سره، او که جاهل و، له جهل سره مصاحب وي او روح د عالم او جاهل نه مري او فنا نه لري، او بل حديث شريف کې راغلي دي: «ارواح الشهداء فى حواصل الطيور خضر ترد انهار الجنة وبالليل ياوى الى قناديل تحت العرش»^۲ يعنې د شهداوو ارواح د شنو مرغانو په جو جوړو کې وي د ورځې جنتو ته ځي او د شپې عرش لاندې قنديلونو ته ځي، او خداى تعالى فرمايلي دي: «ولا تقولوا لمن يقتل فى سبيل الله اموات بل احياء و لكن لا تشعرون»^۳ يعنې څوک چې د خداى تعالى په لار کې ووژل شي هغو ته مړه مه وايئ بلکې ژوندي دي خو تاسې پرې شعور نه لرئ. په دې مبارک ايت کې الله تعالى نهې فرمايلي ده چې څوک د خداى په لار کې ووژل شي هغو ته مړه مه وايئ لکن دوی ژوندي دي خو تاسې پرې نه پوهيږئ.

۳۴_ منجميه

د نوم وجه: څرنگه چې د منجميه عقیده په ستورو ډېره ده ځکه ورته

^۱. تخریج يې تراوسه نه دی شوی.

^۲. Wensinck. T ۱۱, p, ۴۰۱۳۱۸۵.

^۳. البقره / ۱۴۹.

منجمیه وایي.^۱

عقیده :

منجمیه عقیده لري چې اووه ستوري پلارونه دي او څلور عناصر (خاوري، باد، اوبه او اور) مورگاني دي، د دوی درې زامن دي (معادن، نبات او حیوانات) او د عالم هر څه (باد، باران، یخني، گرمي، فراخي، تنگي، فتنه، شور او شر، امن او امان، صحت او مرض، ژوند او مرگ له افلاک او ستورو صادريږي، د صورتو د جوړولو او وړانولو، د اجتماع او افتراق نقاش او تمثال سوري دي. تثلیث^۲، تربیع^۳، تسدیس^۴، اوج^۵، حقیص او بروج چې ځینې خاکې دي او ځینې بادي، ځینې ابي (د اوبو) دي او ځینې اتشي (د اور) مذکر او مونث دي، او وایي: دغه افلاک او انجم طلسم دی پیدا کيږي او فنا کيږي، چې فنا شي بېرته نه راځي.

دلیل : دلیل یې ونه لیدل شو.

اهل سنت او جماعت :

اهل سنت او جماعت وایي: د نجومیانو دغه نظر قاصر دی ځکه چې افلاک او ستوري طبایع او عناصر ټول خدای تعالی د (کن) په امر

^۱. هفتاد و سه ملت ص ۴۳.

^۲. یو ستوری د بل ستوري څلورم برج کې واقع کیدل چې د فلک ثلث دی تثلیث بولي. (همدا

ذکر شوی مرجع ۴۳ مخ)

^۳. په څلورمې خانې د ستورو کتنه یو بل سره (ذکر شوې مرجع او مخ)

^۴. د بل ستوري په دویم برج کې د کوم یوه ستوري واقع کیدل.

^۵. اوج د حقیص ضد دی او هغه د ستوري لومړۍ درجې ته وایي.

باندې په حرکت راوستي دي، ژرنده بې او بونه گرځي، شپه او ورځ، لمر او سپوږمۍ او ستوري د حق د امر منونکي او فرمان قبلوونکي دي لکه چې خدای تعالی فرمایلي دي: «و سخر لکم الليل و النهار و الشمس و القمر و النجوم مسخرات بامرہ»^۱ یعنې تاسو ته مې شپه او ورځ، لمر او سپوږمۍ او ستوري په خپل امر مسخر کړي دي.

۳۵_ وضعیه

د نومولو وجه:

عقیده:

دوی رسولان او انبیاء دنړۍ ډېر بزرگان، عاقلان او زبنت زیات پوهان او حکیمان بولي، وایي چې هغوی په خلکو د شفقت لپاره قوانین او قاعدې وضع کړې نوم پرې شریعت کېښود، او ویې ویل چې دا د خدای تعالی کلام دی ترڅو چې د خلکو په زړو کې موثر ځای ونیسي، مگر د ځمکې اوسیدونکي چېرته او اسمان چېرته چې دوی ته ترې پیغام راشي.

دلیل:

ضعیه فرقه داسې دلیل وړاندې کوي چې لمر اووه ځلې اووه زره فرسنگه په اووه زره فرسنگه کې دی او ځمکه د ژرنډې له څو پلو د هغه په نسبت زیاته نه ښکاري او همدارنگه د اسمان په څنګ کې هم ځمکه مختصره او وړه ده، اوس باید قیاس شي چې ادمیانو ته څه وزن دی چې له اسمان ورته حکم راشي، امر او نهی معقول نه راځي او فهم کې

۱. النحل / ۱۲.

نه ځاييږي.

اهل سنت او جماعت :

اهل سنت او جماعت وايي: د سترگې غړۍ ډېر وړکې او حقير دي، انسان د قدر قيمت او رای له مخې دواړه جهانې دي، په قدسي حديث کې راغلي دي: «قال الله تعالى خلقت العالم لکم و خلقتکم لاجلی»^۱ يعنې الله تعالى فرمايلي دي: عالم مې تاسو ته پيدا کړ او تاسې مې د ځان لپاره پيدا کړئ، بل دا چې: د قرآن مجيد فصاحت د عړيو بلغا گونگيان کړل، د يوه سورت په يوه ايت يې ورسره معارضه وکړه ټولو د عجز سر د ناپوهۍ په گريوان کې ښکته و اچاو لکه چې فرمايلي يې دي: «و ان کنتم فی ريب مما نزلنا علی عبدنا فاتوا بسورة من مثله...»^۲ يعنې که تاسې په هغه کتاب چې په خپل بنده مې نازل کړی شک کې ياستئ نو په مثل د هغه يو سورت راوړئ، او فرمايلي يې دي: «فلياتوا بحديث مثله»^۳ يعنې نو راوړئ په مثل د هغه يو خبره، ټول له مقابلې پاتې شول او محمد صلی الله عليه وسلم په ټولو اديانو چې د عالم په اوو اقليمو کې وو غالب شو، ناچاره ځينې مسلمانان شول او ځينو عاجزۍ نه جزيه ومنله او مؤمنانو ته يې پناه وروړه. لکه چې الله تعالى فرمايلي دي: «ليظهره علی الدين كله و لو کره المشركون»^۴ يعنې چې په نورو ټولو اديانو څرگند غالب شي که څه هم دا کار د

۱. فتودات مکيه ج ۳ ص ۱۲۳.

۲. البقره / ۲۱.

۳. الطور / ۳۴.

۴. الصف / ۹.

مشرکانو بد ایسی، بل دا چي زيرک خلق قرآن کریم کي فکر کوي، د غیب خبرونه په کي زیات ویني لکه چي د روم له فتح مخکي داسي زيري پیغمبر علیه السلام ته شوی (الم، غلبت الروم فی ادنی الارض)^۱ همدارنگه نوح علیه السلام ته د مخه له طوفان وویل شول: (یا ارض ابلغی ماءک و یا سماء اقلعی)^۲ او د ابراهیم علیه السلام په حق کي یې فرمایلي دي: «یا نار کونی برداً و سلام علی ابراهیم»^۳ یعنی ای اوره یخ او سوړ شه او ابراهیم سلامت وساته. همدارنگه له موسی علیه السلام سره د ونې خبرې کول لکه چي الله تعالی فرمایلي دي: «من الشجرة ان یا موسی انی انا الله رب العلمین»^۴ یعنی له ونې موسی علیه السلام ته وویل شول: ای موسی بېشکه زه الله رب د عالمیانو یم، نو کوم حکیم له غیب دا ډول خبر ورکړی یا یې په دعا طوفان راوستی یا اور پرې گلستان شوی دی، یا کوم حکیم سره ونې خبرې کړې دي یا یې په همسا وهلو له تیږې چینې راخوتولي لکه چي فرمایلي یې دي «قلنا اضرب بعصاک الحجر فانفجرت منه اثنتا عشرة عینا»^۵ یعنی وویل مونږ (موسی ته) چي په امسا دې تیږه ووهه نو دولس چینې ترې جاري شوې. او کوم حکیم له خټو مرغه جوړ کړی دی لکه چي الله تعالی فرمایلي دي: «و اذا تخلق من الطین کهیئة الطیر» یعنی یاد کړه هغه وخت چي

۱. الروم / ۱، ۲.

۲. هود / ۴۲.

۳. الانبیاء / ۲۹.

۴. القصص / ۳۰.

۵. المائدة / ۱۲۰.

کله یې د مرغه هیئت له ختو جوړ کړ، او کوم حکیم مورزادي ږوند بینا کړې او یا یې مړې ژوندی کړی دی. لکه چې الله تعالی فرمایلي دي: (و تبرئ الاکمه والابرص و تحی الموتی باذن الله) یعنې د الله تعالی په اذن مورزادی ږوند او د برگي (فس) ناروغ جوړوي او مړې ژوندی کوي او کوم حکیم په اسمان کې سپوږمۍ دوه نیمه کړې ده لکه چې الله تعالی فرمایلي دي: «اقتربت الساعة وانشق القمر»^۱ یعنې د قیامت وخت او شپې رانږدې شوي او سپوږمۍ دوه نیمه شوه.

نو وضعیه فرقه د خپل قاصر عقل له مخې د رسالت او نبوت له درک محروم پاتې شوي دي، او د اولیاوو کرامات د سکینه له نزول ځنې وي چې د کامل مؤمن په زړه کې وي لکه چې الله تعالی فرمایلي دي: «هو الذی انزل السکینه فی قلوب المؤمنین لیزدادوا ایماناً مع ایمانهم»^۲ یعنې الله هغه ذات دی چې د مؤمنانو په زړو کې یې سکینه نازل کړې ده چې د دوی له ایمان سره ایمان زیات کړي.

۳۶_ فلاسفیه

د نوم وجه:

څرنګه چې د فلاسفه وو بحث د طبعي او الهي موجوداتو په برخه کې په منطقي پروګرامو کیږي او د اشیاوو په تحقیق کې عقل باندې اکتفا وي، او د فلاسفیه معنی (د حکمت محبت) ده چې (فیلا) په یوناني ژبه محب او (سوف) د حکمت معنی لري نو فلسفه (حکمت دوستی) ته

۱. القمر / ۱.

۲. الفتح / ۴.

وايي او د دوي عقیده په عقل او حکمت متکي ده ځکه يې لقب
(فلاسفيه) شوی دی.^۱

عقیده :

فلاسفيه فرقه عقیده لري، چې حشر د ارواحو کيږي نه د اجسادو.^۲

۱. هغسې چې فلسفه (حکمت دوستی) ته وایي (فیلسوف) د حکمت خوښوونکی او مینه وال ته وایي، دوی خپلو اروا کې زیات اختلاف لري، دوی په قدیم قانع دی او د نقص ټول صفتونه لکه تشبیه، تحییض، جهت او نور صفات ورته نفي کوي خو وایي: له ده بې واسطې یوه موضوع صادريږي (لا یصدر من الواحد الا الواحد) یعنې له یو یو صادريږي او بس او د هغه تاثیر په مصنوعاتو د ایجاب له لارې دی نه د اختیار له طریقې.

۲. فلاسفه وایي علم درې ډول دی، د څه شي والی علم، د څرنگه والي علم، د څو والي علم:

۱- د څه شي والی علم د اشیاءو څه شی والی غواړي، الهي علم دی.

۲- د څرنگه والي علم د اشیاءو څرنگه والی غواړي او طبعي علم ورته وایي.

۳- د څو والي علم د اشیاءو څو والی غواړي چې د ریاضي علم ورته وایي. نو د الهي علم موضوع مطلق وجود دی او د وجود د احوال بحث له حیثه د دې کوي چې هغه وجود دی، او د طبعي علم موضوع جسم او بحث په احوال د جسم کې دی او د ریاضي علم موضوع، ابعاد او مقادیر دی او بحث د کمیت او څو والي په احوال کوي، او د یونان فلاسفه او حکما څوک حاذق طیبیان دي او ځینې واثق منجمان دي.

سبعه حکما چې د حکمت ستنې دي دا دي: تالس ملطي، انکساغورس، انکیمانس، انباد قلیس، فیثا غورث، سقراط، افلاطون. ځینو دغه کسان هم ورسره حساب کړي دي: (بیاس، پیتاکوس، کلثوبول، میسون، خیلون، دوی اکثره (رواقیان) وو د دوی فلسفه د وحدت الوجود یوه نوع ده خو جسماني نه روحاني په دې معنی چې غیر له جسم په کوم وجود قایل نه وو، دوی ویل: قدیم صانع عقل دی له عقل لوړ څه شی نشته، وایي نفسونه قدیمي دي او د تناسخ په ډول له یوه بدن بل بدن ته انتقال کوي.

د اصول حکما: ځینې شاعران او ځینې عابدان متقیان دي خو عبادت یې شرعي نه دی او نومونه یې دا دي: فلوطرخیس، اکسنوفسانس، زینون، دیمقريطیس، هرقل (هرقلیطوس)، ایقیوس، سولون شاعر، میروس شاعر، سقراط، اقلیدس، اکادیمیا فلاسفه (اکادیمیا په

دلیل :

فلاسفیه دلیل راوړی چې د بني ادم جسد مرکب دی پس له مرگه یې هر جز خپل اصل ته ځي او لا یتجزی اجزاء شي، متلاشي شي، معدوم شي، نو اعاده د معدوم محال شي او روح نه متجزی کیږي ځکه چې ترکیب نه لري، نو نه فنا کیږي.

اهل سنت او جماعت :

یونان کې د یو باغ نوم و چې افلاطون په هغه کې تدریس کاوه، بطليموس د مجمطي کتاب مؤلف، او اقليدس د هندسې واضع وه له دې طبقې رومي اسکندر، کلبی دیوجانس، شیخ الیوناني (هغه فلوپین یا افلاطون ثاني ديچې د اشراق د فلسفې مؤسس دی، ثاوفرستیس، برقلس، ثامسطیوس، اسکندر افروديس، فروایوس وو. ثاوفرستیس او برقلس د عالم په قدم کې شبه راوړې ده، ثامسطیوسي د ارسطو د کتابو شارح او دوی د مشائین فلاسفه وو، دوی د ارسطو غوندې د فلسفې تعلیم په یوه گردش ځای کې چې (لیس) نومیده کړی او په دې ترڅ کې به یې خپلو شاگردانو ته هم بنوونه کوله ځکه یې پیروانو ته مشایي وایي، دوی له عقل ماوراء بله مبدا ثابتوي او هغه اوله مبدا بولي او لومړنی علت یې گڼي، خو اکثره طبیعیان او مهندسان د صانع نفی کوي وایي مونږ له هگۍ مرغۍ لیدلې ده او مرغۍ مو له هگۍ، مونږ مني له بني ادم او بني ادم مو له مني لیدلی دی. دوی وایي تل داسې وو او همداسې به وي، دوی وایي: د عالم مدبر طبیعت دی، دوی وایي د بطليموس او جالینوس همدا مذهب و.

د اسلام حکما چې غالباً د افلاطون او ارسطو سره یې پیروي لرله دا کسان وو: یعقوب بن اسحق کندي، حنین بن اسحق، ابو معشر مقدسي، ابوبکر ثابت بن فره حرانی، ابوزید احمد بن سهل بلخي، احمد بن طیب سرخسي، ابو علي احمد بن محمد بن مسکویه او ابونصر محمد بن طرخان فارابی چې قائل شو په دې چې عقل محض صانع دی او شیخ الرئيس ابو علي حسین بن عبدالله سینا (تاریخ حکماء اسلام از ظهیر الدین البیهقي متوفي ۵۲۵هـ طبع ۱۹۴۲ دمشق، اخبار العلماء سره له اخبار الحکماء تالیف د جمال الدین یوسف القنطي متوفي ۲۴۲ طبع ۱۳۲۲هـ مصر، نزہة الارواح و روضة الافراح فی تاریخ الحکماء و الفلاسفه تالیف شمس الدین محمد شهر زوري متوفي ۲۸۷هـ طبع - حیدرآباد.

اهل سنت او جماعت وايي چې : د وجود لا يتجزى اجزاء او ذرات چې د وجود په قالب کې د رب العالمين په امر جمع شوي وو بيا چې متمزق او متفرق شي دوباره يې جمع کيدل ډېر اسان وي، ممکن وي، محال نه وي، نو جواهر چې له نابودۍ پيدا کولای شي له شته والي خو يې لا ښه پيدا کولای شي.

دليل :

الله تعالى فرمايلي دي : «من يحيى العظام وهى رميم، قل يحييها الذى انشاها اول مره و هو بكل شىء عليم»^۱ يعنې څوك وراسته هډوكي ژوندي كوي؟ ورته ووايه هغه يې ژوندي كوي، چې اول ځل يې پيدا كړل او دى په هر شي پوه دى.

۳۷_ كراميه

د نوم وجه : كراميه د ابى عبدالله محمد بن كرام پيروي او ځينې وايي چې : د كاف په كسر او د (ر) په تخفيف ويل كيږي. د دوى اقوال په تشبيه كې متعدد دي، دوى وايي چې الله په عرش دى له جهته د علو (ان الله على العرش من جهة العلو)، دوى وايي ايمان د منافق له كفر سره د انبياوو له ايمان سره مساوي دى. (شرح المواقف ۲۹)

عقيده :

كراميه عقيده لري، چې : ايمان د ژبې اقرار دى چې وويل شي لا اله الا الله محمد رسول الله د زړه باور ته اړتيا نشته.

اهل سنت او جماعت :

اهل سنت او جماعت وايي : د ژبې په اقرار وینه او مال په امان کيږي او د شرع توره يې له غاړې پورته کيږي خو چې د زړه تصديق، اعتقاد او يقين نه وي په دنيا کې به د مسلمانانو له جملې وي او په آخرت کې به کافرانو سره وي.

دليل :

الله تعالى فرمايلي دي : «من يقول امنا بالله و باليوم الآخر و ما هم بمؤمنين»^۱ يعنې څوک چې وايي ايمان مې په الله او د آخرت په ورځ راوړی حال دا چې دوی مؤمنان نه دی (ځکه چې د زړه باور او تصديق پرې نه لري).

۳۸- خازميه

د نوم وجه :

خازميه (جزميه) د خازم (جزم) اصحاب دي ځکه ورته (خازميه) وايي او په (ح) يې ټکی ورته زيات کړی (خازميه) ترې جوړ شوی دی. (۱)

عقيده :

خازميه فرقه عقيده لري چې : ايمان مجهول دی، څوک نه پوهيږي چې ايمان څه شی دی ځکه چې د ايمان تعريف په ايمان شوی دی. داسې چې : (الايمان ان نومن بالله و ملائکته و کتبه و رسله و باليوم الآخر و القدر خيره و شره من الله تعالى) يعنې ايمان داسې شی دی چې ايمان راوړي په الله او په پرېستو يې او په کتابو يې او په رسولانو يې او د قيامت په ورځ او اندازه د خير او شر له الله تعالى ده، نو چې داسې وي

^۱ البقره / ۷.

هر څوک چې په هر دين او ملت وي معذور دی.

اهل سنت :

اهل سنت او جماعت وايي : هر څوک چې عاقل او بالغ وي بايد د خداى تعالى يووالى وپېژني، په هيڅ ډول معذور نه دی، که داسې معنى ورته حاصله نه شي کافر به وي.

دليل :

الله تعالى فرمايلي دي : «فاعلم انه لا اله الا الله»^۱ يعنې نو پوه شه چې شان د خبرې دا دی چې لايق د عبادت نشته مگر الله دی.

۳۹_ اباضيه

د نوم وجه :

اباضيه فرقه د عبدالله اباض اصحاب دي ځکه ورته اباضيه وايي.

عقيده :

اباضيه فرقه عقيده لري، چې : اهل شرک نجس او اهل ايمان پاک دي خو په ظاهر صورت يو شان دي څرنگه چې کفر او ايمان په زړه کې وي پاک له ناپاک نه معلومېږي نو بايد له ټولو انسانانو ځان وساتل شي نه چې په ناپوهۍ کې نجس شي.^۲

اهل سنت او جماعت :

اهل سنت او جماعت وايي : د ايمان نور او د صالحانو څېره د هر چا په

۱. محمد / ۲۱.

۲. اباضيه داسې عقيده هم لري، چې د کبيره مرتکب کافر بولي، د کفارو لار کې توقف کوي، نفاق کې توقف کوي. (هفتاد و سه ملت ص ۴۹).

خېره کې معلومېږي لکه چې الله تعالى فرمايلي دي: «تعرف فی
وجوههم نضرة النعيم»^۱ يعنې پېژني د دوی په مخو کې به د نعيم
تازگي وي.

او منافقان هم ننې او دليل لري لکه چې خداى تعالى فرمايلي دي:
«ولتعرفنهم فی لحن القول»^۲ يعنې او هرو مرو به په تحقيق سره دوی
و پېژني چې په لحن د قول کې به يې معلومېږي.

۴۰_ لوزيه

د نوم وجه:

د لوزيه فرقې د تسميې وجه داسې ده چې لوز بادام ته وايي لکه بادام،
چارمغز، پسته او خستکي په پوستکي کې يو شان نسکاري خو چې
مات شي ځينې پوچ وي او ځينې مغز لري. انسانان هم ظاهراً يو شان
دي خو په چا کې ايمان وي او چا کې نه وي او هغه مونږ ته نه
معلومېږي. له دې کبله لوزيه فرقه وايي: چا ته دې لاس نه ورکول کېږي
چې په ناپوهۍ کې نجس نه شي. ځينو ويلي دي د دې فرقې نوم په
لوزيه غلط دی صحيح نوم يې (کوزيه) دی نو د تسميې وجه يې په دې
نوم له دې امله دی چې: دوی د بولو او غايطو اچول په ځمکه جايز نه
گڼي. دليل يې داسې بيانوي، چې ځمکه ټوله مسجد ده لکه چې حديث
شريف کې راغلي دي «جعلت لي الارض مسجداً و طهوراً» دوی ته چې
د دې خيزو ضرورت پيدا شي د کوزو او ويالو قصد کوي ځکه ورته

۱. المطففين / ۲۴.

۲. محمد / ۳۲.

(کوزیه) وایي.

عقیده :

لوزیه عقیده لري چې اهل شرک نجس دي او اهل ایمان پاک دي خو په ظاهر صورت یو شان دي، څرنگه چې کفر او ایمان په زړه کې وي پاک له ناپاک نه معلومېږي نو باید له ټولو انسانانو وساتل شي نه چې په ناپوهۍ کې نجس شي.

اهل سنت او جماعت :

اهل سنت او جماعت وایي دا باطل مذهب دی کوم اساس نه لري، مسلمان ورور سره لاس په لاس مصافحه او غاړې په غاړې کیدل (معانقه) سنت ده لکه چې په حدیث شریف کې راغلي دي : (قالوا: یا رسول الله! ان احدا یری صاحبه بعد برهة انحتى له، قال: یاخذ یده فیصافحه او یعانقه) یعنې ویې ویل : ای رسول الله یو له مونږ چې خپل ملگری ډېره مده پس وویني ورته کوږ شي احترام او دوستي ورته څرگندوي. رسول الله صلی الله علیه وسلم وفرمایل : په ملا دې نه ورته کږېږي، بلکې مصافحه یا معانقه دې ورسره وکړي، چې لاس په لاس ورکړي یا لاس په غاړه ورواچوي او یو بل سره ډوډۍ خوړل سنت دي او تنها ډوډۍ خوړل مکروه دي : (قال النبي صلی الله علیه وسلم شر الناس من اکل وحده) یعنې بدترین خلق ډېر خوړونکي او تنها خوړونکي دي.

۴۱_ خشبیه

د نوم وجه :

څرنگه چې په عربي ژبه کې خشب وچو لرگیو ته وایي او دا خشبیه

فرقي عقیده ده چې پس له مرگه قلم پر بندگانو وچیري. د دغه وچوالي لپاره د اخشيیه لقب ورکړی شوی دی او دوی د خوارجو له فرقي (الخنس) نومي ته منسوب دي.^۱

عقیده :

اخيبيیه فرقه عقیده لري چې ترڅو بندگان ژوندي وي قلم پرې روان وي خو چې مړه شي قلم ورباندې وچ شي که نيکي يې کړې وي هماغه وي او که بدې يې کړې وي هماغه وي چې په ژوند يې کړې وي، زياتوالی په کې نه راځي.

اهل سنت او جماعت :

اهل سنت او جماعت وايي : څوک چې په بندگانو کې ښه لاره جوړه کړي هر څوک چې په هغې لارې ځي ثواب يې په دغې لارې د تلونکي په اندازه د دغې لارې جوړوونکي ته هم رسيږي او په ديوان کې يې ورته ليکل کيږي او څوک چې بده لاره پريږدي هر څوک چې عمل ورباندې وکړي عذاب يې د عمل کوونکي په اندازه ده ته هم په ديوان کې ليکل کيږي.

دليل :

رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي دي (من سن سنة حسنة بعمل بها بعد موته فله اجرها مثل اجر من عمل بها و من سن بدعة سيئة فعليها وزرها و مثل وزر من اتبعها)^۲

همدارنگه صالح اولاد په دعا د مور او پلار درجه زياتيږي او د جاريه

۱. هفتاد و سه ملت ص ۵۱.

۲. صحيح مسلم ج ۸ ص ۲۱.

صدقي لکه د مسجد يا خانقا يا رباط جوړولو ثواب چې ورته رسيږي چې څوک نفع ترې اخلي او چا چې نافع علم زده کړی وي يا يې تاليف او تصنيف کړې وي يا يې چا ته څه ليکلې وي او په هغه عمل وکړي درجه يې زياتيږي. لکه چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي دي : «اذا مات ابن ادم انقطع عمله الا عن ثلاث : ولد صالح يدعوه به و علم ينتفع به و صدقة جاريه»^۱

۴۲_ تغليه

د نوم وجه :

تغلب مختلفې معناگانې لري. ځينې يې غاړه او ږدول غلبه موندل دي چې دې ځای سره مناسبت لري ځکه دا فرقه په لاندې ذکر شوې عقيدې خپلې غاړې اوږدوونکې او له حق او حقيقت وتل دي ځکه به ورته دغه نوم اېښودل شوی وي.

عقیده :

تغليه فرقه عقیده لري چې خدای تعالی د بندگانو اعمال نوي نوي پيدا کوي او هغه وخت چې فعل اجرا شي وليکل شي قضايي مخکې نه وي او تقدير يې نوی منځته راځي.

اهل سنت او جماعت :

اهل سنت او جماعت وايي : د ځمکې او اسمانونو له پيدا کيدلو مخکې ليکل شوی دی چې د ادم اولاد به عالم کې پيدا شي څه کارونه به کوي قضا ليکلې دي او تقدير يې هلته لوح محفوظ کې شوی دی.

۱. جامع الصغير ج ۱ ص ۱۱۱.

دليل : الله تعالى فرمايلي دي : «و كل شيء فعلوه الزبر و كل صغير و كبير مستطرا»^١

www.melitahrik.com
0777 400 116

١. القمر / ٥٢.

۴۳_ قاسطیه

د نوم وجه:

عقیده:

قاسطیه فرقه عقیده لري چې: د دنیا نعمت: راحت، فراغت او په مراد رسیدل دي او دا د نیکی کوونکو اجر دی او د دنیا عذاب: فقر، نامرادي، احتیاج، غم، اندوه او خشکي ده چې دا د بدکارانو سزا ده نو هر څوک چې نیکی وکړي مکافات یې دنیا کې نقد په نقد ورته رسیږي. حاجت یې نشته اخرت نه شته او بدې هم همداسې په دې قیاس ده نو دوی وایي: ثواب او عقاب جزاء د اعمالو او اقوالو، خیر او شرده او په دنیا کې رسیږي په اخرت کې نگراني نشته منتظر یې مه اوسئ.

اهل سنت او جماعت:

اهل سنت او جماعت وایي: دنیا ملعونه ده او څه شی چې ملعون وي د نیکوکارو لایقه نه وي.

دلیل:

رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایلي دي: «الدنيا وما فيها سوى ذكر الله وما والده (ملعون) يعني دنیا رتلې درگاه ده او نعمت د خدای تعالی کره دي او څه چې دې دنیا کې دي مطرود او مردود دي او داسې څیزونه د عاملینو اجر نه شي کیدلای.

۴۴_ تکوینیه

د نوم وجه:

تکونینه فرقه د دې لپاره په دې نوم ملقبه شوې ده چې دوی عقیده لري:
د خدای تعالی وجود د ده له خپل ذات ځنې دی.

دلیل :

دوی وایي: د دې لپاره چې دی جل جلاله د ټولو اشیاوو پیدا کوونکی
دی حال دا چې دی جل جلاله هم شی دی نو د خپل نفس خالق هم خپله
دی.

اهل سنت او جماعت :

اهل سنت او جماعت وایي: دا سمه خبره ده چې خدای تعالی د هر شي
خالق دی او دا عموم افاده کوي خو عقل د دې عام مخصص دی لکه چې
خدای تعالی فرمایلي دي: «واتیت من کل شیء»^۱ یعنی د عقل قرینه
حکم کوي او عام خاص گرځوي، ټول عقلا پوهېږي چې مطلق معدوم په
خپله نه پیدا کېږي لکه چې عقل حکم کوي، د بلقیس په حکایت کې
راغلي دي: چې د دې پادشاهي هغې درجې ته رسیدلې وه چې هر څه
ورته موجود و (واتیت من کل شیء) عقل دغه عام خاص گرځوي او
وايي، چې: ډېر څیزونه وو چې بلقیس نه لرل لکه کوه قاف، لمر،
سپوږمۍ، عرش، کرسی، لوح، قلم، په دې ځواب کې یوه دقیقه نکته ده
چې بې له علماوو څوک پرې نه پوهېږي.

۴۵_ متوسمه

د نوم وجه:

۱. النمل / ۲۳.

توسم د يو خيز ليدلو کتلو څرگنديدلو، فراست او په نښو او علامو پوهېدلو ته وايي متوسمه فرقه چې په دې نوم ملقبه شوې ده د دې لپاره چې د دوی عقیده کې داسې دي چې په هغه څه عمل کوي چې له زړه يې ورته څرگند او (متوسم) شي.

عقیده :

متوسميه فرقه عقیده لري چې څه دې زړه درته وايي هغه کوه که زړه پاک او نوراني وي هر څه به رباني الهام په کې ډيريزي او زړه چې تياره وي د انساني طبيعت زنگار يې نيسي نو هر څه چې درنه کيږي ټول معصيت او گناه وي.

دليل :

په حديث شريف کې راغلي دي : «ان للشيطان لمة ابن ادم و للملك لمة»^۱ يعنې شيطان لره د بني ادم په زړه کې د قدم پل دی او ملکي ته پل دی نو د شيطان پل شر او دروغو ته لمسونه کوي او د ملکي پل خير رښتيا او حق ته يې متوجه کوي نو څوک چې د ښو احساس و مومي پوه دې شي چې هغه د خدای تعالی له خوا دی نو د خدای تعالی حمد دې ووايي او څوک چې د بدی احساس وکړي نو له شيطان دې پناه وغواړي. دوی عقیده لري چې خاص زړه د زړه حاکم دی نه قرآن او نه خبر.

اهل سنت او جماعت :

۱. جامع الصغير ج ۱ ص ۳۲۲ (هفتاد و سه ملت ۵۴).

اهل سنت او جماعت وايي: زړه د خير او شر معدن دی د نيکۍ او بدۍ تخم په کې کرل کيږي، چې هره گړۍ د خلکو له زړه راوځي او ته نیک له بدو نه شې پيژندلې نو پر تا لازم دي چې هر څه د زړه په فرمان ونه کړې، د قرآن مطيع او د فرمان تابع اوسه، څه چې له رسول الله صلی الله عليه وسلم درته رسيدلي د هغو پيرو اوسه او هغه کوه.

دليل: الله تعالى فرمايلي دي چې: «وما اتيكم الرسول فخذوه و ما نهیکم عنه فانتهوا»^۱ يعنې څه چې رسول درکړي هغه ونيسه او له څه شي يې چې منع کړی يې له هغو ځان منع کړئ.

۴۶_ محروقيه

د نوم وجه:

د دې فرقې نوم په (الفرق المتفرقه) کتاب ۹۲ مخکې (الحرقه) راغلی دی، دوی په محروقيه ځکه ملقب شوي دي چې عقیده لري چې کافر سوزول کيږي او ايره شي نور عذاب نه ويني.

عقیده:

محروقيه فرقه عقیده لري چې خدای تعالی کافران په اور نه سوزوي مگر يو ځلې او ايرې شي نور عذاب نه ويني.

اهل سنت او جماعت:

اهل سنت او جماعت وايي چې کافران هيڅکله له عذاب نه خلاصيږي (خالدین فيها)^۲ تل به دې اور کې وي او هيڅکله نه معدوم کيږي

۱. الحشر / ۹.

۲. البقره / ۱۵۷.

عذاب يې پای نه لري او هر کله يې چې پوستکي وسوزي بل پوستکي يې په ونج کې پرې راشين شي لکه چې الله تعالى فرمايلي دي: «کله نضجت جلودهم بدلناهم جلوداً غيرها»^۱ يعنې او کله چې د دوی پوستکي پاڅه شي مونږ به يې په نورو پوستکو بدل کړو.

۴۷_ بوستانیه

د نوم وجه: د دې فرقې صحيح نوم بايد (مفروغيه) په غين باندې وای. **عقیده:**

بوستانیه فرقه عقیده لري چې: څرنگه د جنت فراخي له اوو ځمکو او اوو اسمانو زياته ده (عرضها كعرض السماء و الارض)^۲ يعنې سوريې د ځمکې او اسمان د سور په شاتنې ده، په ورځ د قيامت چې دا اسمانونه ونغښتل شي (کطی السجل للکتب)^۳ لکه د کتابو سجل چې ونغښتل شي، جنت به د هغو اسمانو په ځای پيدا کړي. همدارنگه چې ځمکه ونغاړي (والارض جميعاً قبضته)^۴ او ټوله ځمکه چې قبضه يې کړو، دوزخ به د ځمکې په ځای پيدا کړي او س جنت او دوزخ موجود نه بولي.

اهل سنت او جماعت:

۱. الحديد / ۲.

۲. الحديد / ۲۱.

۳. الانبياء / ۱۰۴.

۴. الزمر / ۲۸.

اهل سنت او جماعت وايي: «اسفل السافلين کې د ځمکې اوومې طبقې لاندې يوځای دي چې سجين نومېږي اوس دوزخ هلته دی جوړ تيار» «انا اعتدنا للكافرين سلاسل واغلالاً و سعيراً»^۱ او د اسمان له اوومې طبقې له پاسه د سدرۃ المنتهى ونه ده.^۲ جنت اوس هلته دی، د جنت بام عرش دی (عرش الرحمن سقف الجنة) يعنې د رحمن عرش د جنت سقف (بام) دی.

۴۸_ مفروعيه

د نوم وجه:

د مفروعيه نوم ښايي (مفروعيه) په (غ) باندې وې ځکه چې مناسبت يې د دوی له عقيدې سره پرې سمېږي.^۳

عقيده:

مفروعيه فرقه عقيده لري چې الله تعالى د هر چا په برخه کې د خير او شر هر څه چې تر قيامته پورې کيږي وليکل. اوس خدای تعالى له ټولو کارونو فارغ دی څه يې چې ليکلي هماغه کيږي او هغه تعبير نه خوري.

دليل:

حديث شريف دی: فرغ الله من اربع من الخلق و الرزق و الاجل.^۴

۱. الدهر / ۱۴.

۲. حديث شريف کې راغلي دي که يو تېز اس د هغې د يوې پاڼې سوري طي کولو لپاره يو کال مزل پرې وکړي هغه به طي نه کړي او سدر د کنارونې ته وايي. سدرۃ المنتهى اووم اسمان کې ونه ده چې ريشې يې شپږم اسمان کې دي.

۳. هفتاد و سه ملت ص ۵۲.

۴. جامع الصغير ج ۲ ص ۱۷۲.

اهل سنت او جماعت :

اهل سنت او جماعت وايي : (فرع مما كان لا مما هو كائن) څه چې دي هغه يې ليکلي له هغه فارغ دي او څه چې کيږي ورځ په ورځ يې ليکي او خدای تعالی هره ورځ شان لري (کل يوم هو فی شان)^۱

www.melitahrik.com
0777 400 116

۴۹_ نجاریه

د نوم ووجه: د نجاریه فرقه د محمد بن الحسین النجار اصحاب دي
ځکه ورته نجاریه وايي.^۱

عقیده:

نجاریه عقیده لري چې: خدای تعالیٰ زموږ د ژبې وينا د لاس نیول، د پنبو تگ پیدا کړي دي نو د بندگانو فعل د ده جل جلاله فعل دی. له دې کبله که جزا ورکوي په خپل فعل به یې جزا ورکړې وي نه د دوی په فعل.

دلیل:

الله تعالیٰ فرمایلي: (والله خلقکم و ما تعملون)^۲ یعنې الله تعالیٰ تاسې پیدا کړي یی او هغه څه یې پیدا کړي دي، چې تاسې یې کوی، ځکه چې دوی لره د خدای تعالیٰ له ذات ځنې نه افعال شته او نه اقوال، د دوی عقیده د افعالو پیدا کیدلو کې او دا چې د بنده فعل لیکل کیږي اهل سنت او جماعت سره موافقت لري او د وجودي صفاتو په نفی کولو او د خدای تعالیٰ د لیدلو په نفی کولو کې او د کلام په حدوث کې معتزله وو غوندې دي.^۳

اهل سنت او جماعت:

۱. هفتاد و سه ملت ص ۵۲.

۲. الصافات / ۹۴.

۳. هفتاد و سه ملت ص ۵۲.

اهل سنت او جماعت وايي: سعي د بنده وي او بنده لره خير د ده د سعي په اندازه دی.

دليل:

الله تعالى فرمايلي دي: (و ان ليس للانسان الا ما سعى ان سعيه سوف ير)^۱ يعنې انسان لره هيڅکله نه شته مگر د هغه څه چې هاند يې کړی وي او هرو مرو به خپل هاند ژر وويني.

۵۰_ خارجيه

د نوم وجه:

خارجيه فرقه خوارج دي د نوم وجه يې له همدې کبله ده او دوی څو ډلې شوي دي. لکه: ^۲

۱_ المحکميه: هغه دي چې علي رضي الله عنه باندې د (التحکيم) په وخت کې ووتل، دوی ويل: څوک چې عادل وي قریش وي او که غیر قریش وي هغه امام دی او اکثر و صحابه ووتله د کفر نسبت کوي او د کبیره گناه مرتکب کافر گڼي.

۲_ البهيه: هغه دي چې ايمان يوازې اقرار او علم په خدای او هغه څه چې رسول د خدای راوړي دي، بولي او وايي: اطفال په کفر او ايمان کې د خپلو پلرو غوندې دي.

۱. النجم / ۴۰.

۲. هفتاد و سه ملت ص ۵۲.

۳_ الازارقه : هغه دي چې وايي : علي په تحکیم کافر شوی دی او صحابه کافر شوي دي او له قتال ناست خلک کافر شوي دي. او وايي : د مخالفينو د اولادو او د هغوی د ښځو وژل جواز لري او وايي : زاني باندې رجم نشته، او نه په ښځه د قذف حد شته او وايي : د مشرکينو اولاد به له خپلو پلرو سره په دوزخ کې وي، دوی روا بولي چې نبي کافر وي او د کبيره مرتکب هم کافر بولي.

۴_ النجدیه : دوی خلک فروعو کې ناپوهیو باندې معذور بولي او وايي د خلقو حاجت امام ته نشته.

۵_ الاصغريه او الاباضيه : هغه دي چې وايي زمونږ د قبلې مخالفين کافر دي غیر مشرکين او د بنده فعل د خدای تعالی مخلوق بولي.
عقیده :

خارجيه فرقه عقیده لري چې لنډيز يې داسې دی : دوی وايي : خدای تعالی بس دی او کله وايي الله او رسول بس دي بل فريادرس نشته دی، د رسول الله اولاد او علی مرتضی ټولو نه بهزاري کوي او شاهدي وايي چې : علي پس له مصطفی کافر شوی (العیاذ بالله)
اهل سنت او جماعت :

اهل سنت او جماعت وايي : د علي رضي الله عنه په برخه کې ناسزا خبرې کفر دی، دی د خدای تعالی ولي دی او د مصطفی وصي دی او د خدای ولي او د رسول ولي بايد دوست ولرو او د نبوت خاندان مينه وال د دين اساس دی.

دلیل :

الله تعالى فرمايلي دي (قل لا اسئلكم عليه اجراً الا المودة فى القربى) ^۱
يعني ووايه (اي محمده دوى ته) چي: زه له تاسي په دعوت كومه اجوره
نه غواړم مگر په خپلوانو كې دوستي.

۵۱_ شيعه

د نوم وجه:

شيعه وو ته د دې لپاره شيعه وايي چې دوى علي رضي الله عنه شائع كړ
او ويې ويل چې دى پس له رسول الله صلى الله عليه وسلم امام دى او
امامت له ده او د ده له اولاد ځنې نه ووځي او كه وځي په ظلم يا په تقيه
وي.

عقيده:

شيعه عقيده لري چې: علي رضي الله عنه زېږور، سخي، عالم او د علم
څېښتن و او پس له رسول الله صلى الله عليه وسلم د امامت حق علي
رضي الله عنه درلود، او چا چې امامت ترې اخستى ظلم، كبر او عناد
يې كړى دى.

دليل:

د دوى دلايل يو دا مبارك ايت دى (انما وليكم الله) ^۲ او دا حديث
شريف دى: ((من كنت موليه فعلى موليه)) ^۳

۱. الشورى / ۲۲.

۲. المائدة / ۲۰.

۳. دا خبره رسول الله صلى الله عليه وسلم د حجة الوداع په ورځ د خم په غدير كې وكړه او
ويې فرمايل: ايها الناس: الست اولى بكم من انفسكم قالوا بلى يا رسول الله قال فمن كنت

اهل سنت او جماعت :

اهل سنت او جماعت وايي: صحابه وو کبارو اجماع وکړه او علي رضي الله عنه هم رضا شو چې پس له محمد مصطفی صلی الله عليه وسلم ابوبکر صدیق رضي الله عنه خليفه شو نو په دې تقدیر هغه باندې ظلم نه دی شوی.

دلیل :

رسول الله صلی الله عليه وسلم د عمر په اخر وخت کې د لمانځه امامت ابوبکر صدیق رضي الله عنه ته ورکړ نو د لمانځه پيشوا والی يې د خلافت دلیل و او دا د نه منلو خبره ده چې په دې برخه کې چا په علي رضي الله عنه ظلم کړی وي.

۵۲. رافضيه

د نوم وجه:

رافضيه نوم لومړی د کوفې د خلکو و چې د زيد بن علي بن حسين ملگری و څرنگه چې ده د ابوبکر او عمر له لعن ځان ساتنه وکړه دی يې ترک کړ. له دې کبله ورته رافضه وويل شول، مغیره بن سعيد د مغیره فرقي سرکښي چې وليده نور شيعيان ورنه په شا شوي دي. دوی باندې يې رافضه نوم کېښود، اهل سنت د شيعه وو ټولې فرقي رافضه بولي.^۱

عقیده :

مولاه فهذا علی موله، الهم و ال من و لاه و عاد من عاداه و انصره من نصره و اخذل من خذله و ادر الحق معه کیف مادار.
۱. هفتاد و سه ملت ص ۵۹.

رافضيه فرقه عقیده لري چې جبرائیل علیه السلام علي کرم الله وجهه ته وحي راوړه خو دا چې دی کم عمره (۹) کلن و نو محمد صلی الله علیه وسلم د ده له خوا رسالت ادا کړ نو نبوت په حقیقت کې د علي رضي الله عنه دی او علي رضي الله عنه رسول الله صلی الله علیه وسلم ته ورزده کاو. او رسول الله صلی الله علیه وسلم په ټولنه کې ادا کاوه. کله وایي رسالت د علي رضي الله عنه دنده وه جبرائیل (ع) خطا شو باید وحي یې علي رضي الله عنه ته وروړې وای.

اهل سنت او جماعت :

اهل سنت او جماعت وایي د احمق ځواب سکوت دی.

۵۳_ امامیه

د نوم وجه :

څرنگه چې د امام په برخه کې په لاندې ډول ځانگړې عقیده لري ځکه ورته امامیه وایي.

عقیده :

امامیه عقیده لري چې د هر چا امام چې معصوم او د حسین بن علي رضي الله عنه له اولادې څنې نه وي لمونځ یې نه صحیح کیږي. باید امام په صغیره او کبیره مرتکب نه وي او داسې امام نشته مگر څوک چې د حسین بن علي له اولادې وي.

دلیل :

حديث شريف دى : «الائمة من قريش» يعنى امامان له قريشو دي، دنيا له دوى خالي نه وي خود اهل ظلم له تعدى پته وي خانونه نه بنسكاره كوي، خلافت د دوى حق وي او د دوى ميراث وي.

اهل سنت او جماعت :

اهل سنت او جماعت وايي رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي دي :
(صلوا خلف كل بر و فاجر)^۱ يعنى هر نيكو كار او بدكار پسې لمونځ كوى.

۵۴_ ناولسيه

د نوم وجه :

د شيعيه و اماميه فرقې ځنې ناولسيه يوه فرقه ده چې وايي امام جعفر صادق رض دايمي ژوندى دى او امامت يې بادوامه دى او دهغه د ظهور په انتظار كې دى او موسس يې د بصري يو سړى دى چې عجلان بن ناولس نومېده.^۲ ځكه په ناولسيه ملقبه شوې ده.

عقيده :

ناولسيه فرقه عقيده لري چې د مباحله ايت (انفسنا و انفسكم)^۳ كې خداى تعالى علي رضي الله عنه د رسول نفس بللى دى او رسول له ټولو په اتفاق ډېر فاضل دى او ټولو پيغمبرانو نه ستر دى او ټولو اولياوو

۱. جامع الصغير ج ۲ ص ۲۲.

۲. هفتاد و سه ملت ص ۲۰.

۳. ال عمران / ۵۴.

او صوفيانو نه غوره او بهتر دی نو امير المؤمنين چې د نبي په مرتبه وي پس له رسول به هيڅوک تر علي ډېر فاضل نه وي.

اهل سنت او جماعت :

اهل سنت او جماعت وايي څرنگه چې رسول الله صلى الله عليه وسلم په لمانځه کې امامت ابوبکر صديق رضي الله عنه ته ورکړ دليل دی چې هغه ډېر فاضل دی او د مېاهلې په ايت کې چې د (نفس) جمع راغلی د دې مقتضی نه ده چې د ټولو نفسو علمي او روحاني درجه دې يو شان وي. په تېره د علي رضي الله عنه چې ولي دی له محمد صلى الله عليه وسلم سره چې رسول دی عقلاً او عقیده يو شان شمېرل کيدلای نه شي ځکه چې رسول معصوم وي او ولي ته معصوم نه شي ويل کيدلای خو دا چې علي رضي الله عنه د عشره مبشره له جملې صحابي دی د خدای تعالی د هغه بشارت له مخې چې عشره مبشره و په برخه کې راغلی او د ټولو صحابه وو رض په برخه کې چې کومه د خدای تعالی د رضا نسبت درجه حاصله شوې ده د لوړې درجې څېښتن او خدای بخښلی جنتي شخص دی خود جلا دلایلو له مخې پس له رسول الله صلى الله عليه وسلم څلور یاران دي او هغوی کې اول ابوبکر صديق رض، دوم عمر رض، دريم عثمان رض، څلورم علي رض درجې لري او دا څلور یاران او شپږ تنه (سعد، سعيد، ابو عبیده، طلحه، زبیر او عبدالرحمن، صحابه کرام لس تنو ته عشره مبشره وايي چې رسول الله صلى الله عليه وسلم سره به ذوقلین جماعت کې له بیت المقدس د کعبې شریفې قبلې ته د خدای تعالی په امر (فول

وجهک شطر المسجد الحرام^۱ بدون له شک او تردد د مازیگر لمانځه کې گرځیدلی و.

۵۵_ امیریه

د نوم وجه:

امیریه په اصل کې امریه ده ځکه چې دغه فرقه علي رضي الله عنه د رسالت په امر کې له محمد صلی الله علیه وسلم سره شریک گڼي. له دې امله ورته امیریه وایي.

عقیده:

امیریه فرقه عقیده لري چې علي رضي الله عنه له محمد صلی الله علیه وسلم سره داسې شریک دی لکه هارون چې موسی علیه السلام سره و. دلیل: رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایلي دي: «انت منی بمنزلة هارون من موسی»^۲

اهل سنت او جماعت:

اهل سنت او جماعت وایي: څوک چې علي رضي الله عنه له محمد صلی الله علیه وسلم سره په نبوت کې شریک وگڼي کفر ته وځي.

دلیل:

ځکه چې د غیر نبي تصدیق په نبوت کوي او د حدیث سبب داسې و چې رسول الله صلی الله علیه وسلم د تبوک عزا ته ورته علي رضي الله عنه ته یې وفرمایي: مدینه کې زما خلافت کوه. علي رض وویل: ما هلكا نو

^۱. البقره /

^۲. هفتاد و سه ملت ص ۲۱

او ښځو کې د جهاد په ورځ پرېږدی؟ رسول الله صلى الله عليه وسلم وفرمايل: ای علي! راضي نه یې چې تا ته د هارون منزلت وي چې موسی علیه السلام د طور غره ته ورتلو هارون یې په خپل ځای په خلافت پرېښود. (قال موسی لایه هارون: اخلفنی فی قومی) ^۱ یعنی موسی خپل ورور هارون ته وویل: زما په قوم کې زما خلیفه شه. ^۲ او فرمایلي یې دي: «(لا نبی بعدی)» پس له ما نبی نشته. ^۳

۵۶_ اسماعیلیه

د نوم وجه:

اسماعیلیه فرقې ته ځکه دا نوم کېښودل شوی دی، چې دوی اسماعیل بن جعفر په امامت گڼي او دوی څو نور نومونه هم لري لکه: الباطنیه: ځکه چې دوی په باطن د کتاب قول کوي نه په ظاهر د هغه. القرامطه: ځکه چې لومړنی شخص د دوی حمدان القرامط نومیده. السبعیه: ځکه چې دوی وایي: شریعتونه د اوو رسولانو دي: آدم، نوح، ابراهیم، موسی، عیسی، محمد او محمد المهدي یعنی محمد بن اسماعیل. البابکيه: ځکه چې د دوی یو طائفه د بابک الخرمي تابع و. العلمیه: ځکه چې دوی ویل: امام باید خپلو پیروانو ته د دې تعلیم وکړي.

۱. الاعراف / ۱۳۸.

۲. همدغه مرجع.

۳. هفتاد و سه ملت ص ۶۱ - احتجاج طبری ص ۴۱ شرح باب ۱۱ ص ۵۳.

ملاحده : دا نوم ورته مخالفينو ورکړی دی.^۱

عقیده :

اسماعیلیه فرقه عقیده لري چې نبوت له ادم علیه السلام تر قیامتہ پورې متصل شته دی ځکه چې د هر وخت خلک په بل صفت وي او هره پېړۍ کې خلکو ته بل استعداد او فهم وي نو هرې زمانې ته پیغمبر په کار دی چې د دوی د زمانې له حال سره مناسب وي چې خلق خدای تعالی ته وېلي او مناسب شریعت په خلکو کې ظاهر کړي او د دوی د عقل په اندازه وحدانیت ته دلیل راوړي.

اهل سنت او جماعت :

اهل سنت او جماعت وایي : پس له محمد صلی الله علیه وسلم بل نبی نشته او پس له قرآن بل کتاب نه نازلېږي، د دین کار د محمد صلی الله علیه وسلم په وخت کې مکمل شوی دی. د نبوت د کور په دروازه یې مهر لگولی دی او د قیامت تر ورځې به اسلامي شریعت او صراط مستقیم ثابت او قایم وي.

دلیل :

خدای تعالی فرمایلي دي : «ما کان محمد ابا احد من رجالکم و لکن رسول الله و خاتم النبیین و کان الله بکل شیء علیما»^۲

۵۷_ جلامده

د نوم وجه :

^۱ هفتاد و سه ملت ص ۲۲.

^۲ الاحزاب / ۴۰.

د (جلامد) يوه معنى تيره ده څرنگه چې د جلامده فرقه په لاندې ډول عقیده لري چې د صحابه وو حال پټ معرفي کوي ځکه ورته جلامده نوم ايښودل شوی دی.

عقیده :

جلامده عقیده لري چې د صحابه وو حال له مونږ پټ پاتې شو پوه نه شولو چې هر يو په کوم کار کې دی. حال دا چې خلکو ته له مقتدی (پېشوا) او قاهر حاکم چې د دوی په سروې چاره نشته ځکه چې که صلاح او فلاح له امت پورته شي او فتنه څرګنده شي نو په هر چا چې لویان او مشران اتفاق وکړي امامت د هغه حق دی ظالم وي که صالح.

دلیل :

اهل سنت او جماعت :

اهل سنت او جماعت وايي چې امامت د خدای تعالی دی او خلافت يې امانت دی د خلکو نوامېس، وينې او مالونه يې ده ته حواله کړي دي او فاجر ظالم ته ښايي چې خليف شي، ځکه چې ده ته دغه سعادت نه رسيږي او دغه دولت لار نه ورته پيدا کوي.

دلیل :

الله تعالی فرمايلي دي : «لا ینال عهدی الظالمین»^۱ زما عهد ظالمانو ته نه حاصلیږي.

۵۸_ حکمیه

د نوم وجه :

۱. البقره / ۱۱۸.

ظاهراً حکمیه د خوارجو له فرقې هماغه (المحکمه) فرقه ده چې په علي رضي الله عنه د تحکیم په وخت کې راووتل^۱ او د کفر نسبت یې ورته وکړ او ویل یې قریش وي که غیر قریش وي خو چې عادل وي هغه امام دی او که ظلم وکړي غزل یې واجب دی او یا دې ووژل شي. دوی د امام ټاکل جایز گڼي نه واجب، دوی عثمان او اکثر صحابه او د کبیره مرتکب ته د کفر نسبت کوي.

عقیده :

حکمیه عقیده لري، چې د سترو صحابه وو او یارانو ترمنځ اختلاف راغی پس له هغه یې اتفاق او اجماع اعتبار نه لري او خلافت هم د خلکو له منځ تللی هیڅوک د حکمې په منځ د خلافت حق نه لري، تر قیامته پورې چې څوک د خلافت دعوی وکړي باطله ده او وایي چې حکم باید په قرآن او حدیث وشي که په مخلوق پسې حکم کولو کې لاړ شي کفر ته وځي.

دلیل :

الله تعالی فرمایلي دي «من لم بحکم بما انزل الله فاولئک هم الکافرون»^۲ یعنې څوک چې به هغه څه چې د الله جل جلاله له خوا رانازل شوی حکم ونه کړي نو همدغه کسان همدوی کافرن دي.

اهل سنت او جماعت :

اهل سنت او جماعت وایي: په اسلام کې حاکم د خدای تعالی فرمان دی.

دلیل :

۱. شرح المواقف ج ۳ ص ۲۱۹.

۲. المائده / ۴۸.

الله تعالى فرمايلي دي : «اطيعوا الله و اطيعوا الرسول و اولى الامر منكم»^۱ يعنې تابعداري د خداى و كړئ او د رسول د خداى اطاعت و كړئ او د اولى الامر چې ستاسو ځنې وي.

۵۹_ لا عنيه

د نوم وجه:

لا عنيه د غلاة له فرقو يوه فرقه وه چې په عثمان، طلحه، زبير، معاويه او ابو موسى اشعري يې لعن كاوه^۲ ځكه ورته لا عنيه وايي.
عقيده:

لا عنيه عقيده لري چې ابوبكر صديق رضي الله عنه، عمر رضي الله عنه، عثمان رضي الله عنه، زبير رضي الله عنه، عائشه رضي الله عنها پرې نه بنودل چې د علي رضي الله عنه د ولايت نور وځليږي. عالم تياره كې پاتې شو او سمه لاره ورکه شوې او د دوى له سولې مستحق حق ته ونه رسيد او د علي رضي الله عنه په ولايت يې اقرار ونه كړ او خلافت يې ورته ورنه كړ نو لا عنيه له دې امله لعنت ورباندې ثواب بولي.

اهل سنت او جماعت:

اهل سنت او جماعت وايي: معاذ الله چې څوك په ذكر شويو اشخاصو لعنت ووايي او لعنت پرې روا وبولي، په هغوى لعنت ويلو باندې سړى كافر كيږي.

^۱ هفتاد و سه ملت ص ۲۴.

دلیل: ذکر شوي کسان د رسول د خدای صحابه وو خدای تعالی د دوی ستاینه فرمایلي ده: «والذین معه اشداء علی الکفار رحماء بینهم»^۱ یعنی هغه کسان چې تا سره دي ای پیغمبره په کفارو باندې سخت او خپلو منځو کې سره مهربانه دي.

۲۰_ رجعيه

د نوم وجه:

رجعيه وايي چې علي کرم الله وجهه بيا دنيا ته مراجعه کوي او راځي ځکه ورته رجعيه وايي، دوی د شيعه وو د غلاتو يوه ډله ده.
عقیده:

رجعيه فرقه عقیده لري، چې: خدای تعالی امير المؤمنين علي رضي الله عنه او د هغه ملگري دنيا ته بيا راولي او راژوندي کوي يې او له خپلو دښمنانو غچ اخلي.^۲
اهل سنت او جماعت:

اهل سنت او جماعت وايي: څوک له دنيا لاړ شي بيا دنيا ته نه راځي.
دلیل: الله تعالی فرمايلي دي «انهم اليها لا يرجعون»^۳ يعني هرومرو دوی دنيا ته نه راگرځي.

او د کشف اصحاب چې درې سوه ۹ کاله پس ژوندي شول چې د (قيانوس) باچا په وخت کې د (افسوس) له ښار تښتېدلي وو او په يوه

۱. الفتح / ۲۹.

۲. تلييس ابليس ص ۲۲، او هفتاد و سه ملت ص ۲۵.

۳. هفتاد و سه ملت ص ۲۵.

غار کې پټ شوي وو او همدارنگه عزير پيغمبر چې پس له دوه سوه او نه کاله ژوندی شو او دېرش کاله نور په دنيا کې پاتې شو او نور څوک چې د عيسى عليه السلام په دعا ژوندي شوي دا او داسې نور دې دليل نه شي کيدلای چې علي رضي الله عنه او ملگري يې بيا دنيا ته راځي ځکه هغه څوک چې د مخه ذکر شول او دنيا ته راغلي وو هغه معجزې وې.^۱

۲۱- متربصه

د نوم وچه:

متربصه وايي چې په هره پېړۍ او هر وخت کې دې مسلمانان يو امير وټاکي چې هغه به د اسلامي امت مهدي وي او چې کله هغه وفات شي بل سړی دې وټاکي ځکه دوی په متربصه نومول شوي دي.^۲

عقيده:

متربصه عقيده لري چې: محمد بن حسن العسكري صاحب الزمان مهدي اخر الزمان دی. د بغداد ولايت د (سامره) په کلي کې د عباسي خلفاوو له ظلم چې د ده قصد يې کړی و په (۲۵۰) هـ کال يوه کور کې پټ شو هر څو چې ولټول شو ونه موندل شو. له هغې ورځې په نړۍ کې دی او خلکو کې پټ دی، ظهور به وکړي او عالم به په عدل او آبادۍ بنکلی کړي.

اهل سنت او جماعت:

^۱. هفتاد و سه ملت ص ۲۵.

^۲. هفتاد و سه ملت ص ۲۵، او تلبیس ابلیس ص ۲۲.

اهل سنت او جماعت وايي : مهدي پسي به عيسى بن مريم وي چې په
اخړه زمانه کې له اسمان رابنکته کيږي. د جال سره جگړه کوي او د جال
وژني، عيسى عليه السلام به خلک د محمد عليه السلام دين ته
غواري، متربصه وايي د عيسى عليه السلام رابنکته کيدل له اسمان
صحيح دي خو صاحب الزمان محمد بن حسن العسكري مخکې د هغه
له نزول ظهور کوي.

د اهل سنت او جماعت دليل :

رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي دي : «لا يهلك امة انا في
اولها والمهدي في اوسطها والعيسى في اخرها»^۱ يعنې امت نه
هلاکيږي، زه يې په اول کې يم، مهدي يې په اوسط کې دی او عيسى
يې په اخر کې دی.

۲۲ - قبريه

د نوم وجه :

قبريه ځکه د دې فرقې نوم کېښودل شوی دی چې په قبر کې د نکير او
منکر پوښتنې نه مني.^۲

عقيده :

قبريه فرقه عقيده لري چې په قبر کې له مړي سره په هغه تنگ ځای کې
نکير او منکر له عمود لرگي سره څه رنگه ځاييږي نو دوی وايي چې په
قبر کې سوال او عذاب اعتبار نه لري.

۱. هفتادو سه ملت ص ۲۵- او (رک: سيد صدر الدين الصدر. المهدي ص ۸۸)،

۲. هفتاد و سه ملت ص ۲۷.

اهل سنت او جماعت :

اهل سنت او جماعت وايي: خدای تعالی د قبر په فراخولو قادر دی او څوک چې د نکیر او منکر له سوال منکر شي کفر ته ووځي.

دلیل :

خدای تعالی د دوه ځلې مړه کیدلو او دوه ځلې ژوندی کیدلو خبر فرمایلی داسې چې: «ربنا امتنا اثنتین فاحییتنا اثنتین»^۱ یعنې رب زموږ دوه ځلې مونږ مړه کوي نو دوه ځلې مو ژوندی کوي.

۲۳_ واقفیه

د نوم وجه :

اقفیه فرقه له هغې واقفیه فرقې سره ارتباط نه لري کومه چې د امام موسی کاظم په مرگ د هغه په امامت متوقف پاتې دی بلکې دا فرقه د خوار جو له واقفیه څنې وي.^۲

عقیده :

اقفیه فرقه عقیده لري چې په کتاب او سنت کې داسې څه نشته چې قرآن قدیم دی او که نه دی نو د نفی او اثبات ترمنځ توقف ورباندې د استقامت او سلامت لارې ته ډېر نژدې دي.

دلیل :

که وویل شي چې قرآن قدیم دی یا وویل شي چې قرآن قدیم نه دی او بیا دا هره یوه خبره له واقعیت سره سمه نه وي صرف په گمان ولاړه وي نو

۱. المؤمن / ۱۱.

۲. هفتاد و سه ملت ص ۲۷ / او (رک به فرق الشيعه نو بختی طبع ریتیر ص ۲۷)، او (رک: تاریخ مذاهب اسلام ص ۱۰۴)، او (الفرق المفترقه ص ۸۹).

گناه گار به شي لکه چي الله تعالى فرمايلي دي: «ان بعض الظن اثم»^۱
نو بي له يقين بايد گمان ونه شي.

اهل سنت او جماعت :

اهل سنت او جماعت وايي : په دې مسئله کې توقف کفر دی.

دليل :

بي له شک او بي له گمان بلکې په صدق او يقين سره کلام د متکلم
صفت دی څرنگه چې متکلم خدای تعالی دی او هغه قديم دی نو
صفات يې هم قديم دي.

۲۴ - حشويه

د نوم وجه :

دې فرقې ته د دې لپاره حشويه وايي چې دوی په احاديثو کې داسې
حشويي (اضافه توب) کړی چې په احاديثو کې هيڅ اصل نه لري او دا
ټولې حشويي په جبر او تشبيه کې دي.

عقيده :

حشويه فرقه عقيده لري چې د خدای تعالی د کلام سامع او مامور په
ازل کې نه و نو خطاب يې چا ته و؟

دليل : دوی دا اياتونو دليل نيسي (کان الله و لم يكن معه شيء)^۲ او (و
اقيموا الصلوة و اتوا الزکوة)^۳ او (هل اتاک حديث موسى از نادايه ربه

۱. الحجرات / ۱۲.

۲. هفتاد و سه ملت ص ۲۸.

۳. النساء / ۷۹.

بالواد المقدس طوى اذهب الى فرعون انه طغى^١، نو چي د الله تعالى خطاب ته څوک نه و، موسى نه و، فرعون نه و، مقدسه وادي نه وه، محمد صلى الله عليه وسلم نه وه، نو کوم کلام چي سامع او مامور ونه لري عبث دی.

اهل سنت او جماعت :

اهل سنت او جماعت وايي : موجودات د خداى تعالى په قديم علم کي وو او خداى تعالى په خپل ازلي يقين ټولو باندې ليدونکى او په خپلو معلوماتو خپل کلام فرمايلي دي.

۲۵_ فانيه

د نوم وجه :

فانيه ته ځکه فانيه وايي چي د دوى عقیده د جنت او دوزخ په فنا کېدلو باندې ده.

عقیده او دليل يې :

فانيه فرقه عقیده لري، چي د قيامت هيبث څرگند شي اسرافيل (ع) ته به شپيلۍ کي د پو کولو امر وشي «و نفخ فى الصور فصعق من فى السموات و من فى الارض»^٢ يعنې او د اسرافيل عليه السلام په شپيلۍ کي به پوکى وشي نو هر څه چي په اسمانونو کي دي او هر څه چي په ځمکه کي دي له ځمکي او اسمانو سره به هلاک شي، نو چي ټول ژوندي حيوانات مړه او موجودات عدم شي جنت او دوزخ هم معدوم

١. النازات / ١٥-١٧.

٢. الزمر / ٢٨.

شي مگر ذات د خدای تعالی چي حی او قیوم دی (کل شیء هالک الا وجهه له الحکم و الیه ترجعون)^۱ یعنی هر شی هلاکيږي مگر ذات د خدای حکم ده لره دی او ده ته رجوع کوونکي دي.^۲

اهل سنت او جماعت :

اهل سنت او جماعت وايي: د خدايتعالی وعده داسې ده چې غیر له ذات د خدای تعالی هر څه فنا کيږي او جنت د خدای تعالی د رضا صفت دی او دوزخ يې د غضب صفت دی او له قدیم موصوف ځنې د صفت انفکاک محال دی نو جنت او جحیم دې وجه کې داخل دي له دې کبله هلاک او فنا دوزخ او جنت ته لاره نه لري.

۲۲_ اثریه

د نوم وجه:

اثریه فرقې ته د دې لپاره اثریه وايي چې دوی په اثر (حدیث) عمل کوي او قیاس باطل گڼي.

عقیده:

اثریه فرقه عقیده لري چې ټول احکام په کتاب او سنت کې شته کوم څیز يې په قران او حدیث کې نه وي د هغو له مخې باید ځان په وسوسه کې وانه چوي چې ووايي: شراب حرام دي ځکه چې مستي په کې ده. مونږ ته د دې قیاس او تکلیف اړتیا نشته، اولنی شخص چې قیاس يې

۱. القصص / ۸۸.

۲. دا «الجنة و النار فی نفخ الصور یفیان» د ابوالهذیل علاف خبره ده. دی د اسلام د کلام له علماوو یو عالم دی. «تاریخ مذاهب اسلام ص ۱۲۱»، «هفتاد و سه ملت ص ۲۸».

کری شیطان و حُکمه چې ادم علیه السلام ته د سجدي کولو امر وشه. ده قیاس وکړ چې زه له اور او ادم له خاورو پیدا شوی. اور حقیقت او نوراني دی^۱ خاوره مطلقه کثیفه او تیاره ظلماني ده نو اور تر خاورې غوره دی نو د اور به خه وظيفه وي چې خاورو ته سر کېږدي، ابلیس له خدای تعالی سره خبرو کې شو او ویې ویل: «خلقتنی من نار و خلقتہ من طین»^۲ یعنې زه دې له اور پیدا کړی یم او دی دې له خټو پیدا کړی دی، څرنگه چې خپل وسواس یې څرگند کړ او خپل قیاس یې په قول کې راوړد (فاخرج منها فانک رجیم)^۳ یعنې نو له جنته ووزه بېشکه ته رټل شوی یې. د دې ایت د مفهوم په تازیانه ووهل شو او له جنت ووبستل شو. د ملکې بنه ترې ولوېده، مسخ شو، اسماني و، حُمكنی شو، دا ټولې سزاګانې په دې ورکړ شوې چې: له عقل یې قیاس وکړ. که د امر اطاعت یې کړی وای دا کانې به نه ورباندې کیدلې. نو مونږ ته قرآن او خبر کافي دی، په شرعي مسئلو کې قیاس مصلحت نه دی، هر څه چې په قیاس نفي یا اثبات شي باطل دي.

اهل سنت او جماعت :

۱. ابو حنیفه رحمه الله ابي عبدالله (جعفر بن صادق کره لار هغه وویل: ای ابو حنیفه ته قیاس کوې، وویل: هو، وویل: قیاس مه کوه. اولنی قیاس شیطان کړی چې: زه له اور پیدا یم او دی له خټو پیدا شوی دی نو د اور او خټو ترمنځ یې قیاس وکړ، او که د ادم نوریت یې د اور په نوریت قیاس کړی وای نو د دواړو نورو څخه د یوه فضل او صفایي په بل څرگنده ده.

(الکافی ج ۱ ص ۵۸)

۲. الاعراف / ۱۱.

۳. الحجر / ۳۴.

اهل سنت او جماعت وايي: شرع څلور اصول لري: کتاب، سنت، اجماع او قياس^۱ څوک چې قياس نه منکر شي د شريعت يو اصل به يې نفي کړی وي، گمراه او متبدع به وي، کتاب يعنې قرآن مجيد او سنت مشترک لفظ دی په منع د قولي، فعلي او تقريری حديث او په منع د هغه څه کې چې رسول الله صلی الله عليه وسلم بدون له وجوب پرې هميشه والی کړی وي او دوه ډوله دی: سنة هدی چې سنت مؤکد هم ورته وايي لکه: اذان، اقامت، اوسنی زوائد لکه د منفرد اذان او مسواک (تعريفات جرجاني).

او قياس په لغت کې تقدير او په اصطلاح د شريعت کې ردول د يوه شي دي خپل نظير ته يې او هغه له نصر مستنبطه معنا ده لپاره د تعديت د حکم له منصوص عليه غير له هغه او هغه جمع ده په منع د اصل او قرع کې په حکم کې او اجماع په لغت کې عزم او اتفاق ته وايي او په اصطلاح کې د مجتهدينو اتفاق دی د محمد صلی الله عليه وسلم له امت ځنې په ديني کار کې (تعريفات)

۲۷_ مولهيه

د نوم وجه:

مولهيه يعنې د ضرورت وړ مال ورته ورکړ شو نو مولهيه فرقه هم د خداي تعالی علم په ضروري شيانو بولي ځکه ورته مولهيه فرقه وايي.

عقيده:

^۱. قياس په لغت کې عبرت او عبور تېرېدلو ته وايي، قرآن کریم کې راغلي دي: (فاعتبروا يا اولی الابصار، الحشر/۲) يعنې قياس وکړئ عبرت واخلي ای د ليدلو او سوچ کولو خاوندانو.

مولهيه فرقه عقیده لري، چې خدای تعالی په کلیاتو محیط دی نه په جزئیاتو لکه د نړۍ پاچایان چې خپل وزیران، نوابان او مشران پیژني، نه دا چې په هر کلي، هر ښار کې څومره نر او څومره ښځې، څومره ځوانان او څومره سپین ږيري، څومره ضعیف دي؟ څه کوي؟ څه غواړي؟ چېرته ځي، چېرته ویده کیږي؟ له دې کبله دوی وایي چې خدای تعالی په لوح، قلم، عرش، کرسی، اسمانو، ځمکې، مقربو پرېستو، لمر، سپوږمۍ، جنت او دوزخ، ستورو، دریابو، غرونو، انبیانو، رسولانو، اولیو، خلفاوو، سترو کافرانو لکه فرعون، نمرود، عاد، ثمود، شداد، قارون، هامن علم لري په دې کلیاتو یې علم محیط دی او نورو مخلوقاتو ته یې (چې جزئیات دي) علم لاره نه لري. (العیاذ بالله) او له محقراتو خبر نه دی.

اهل سنت او جماعت :

اهل سنت او جماعت وایي: د خدای تعالی علم ته ذره او لمر برابر دي، هغسې چې د قاف غرویني او علم پرې لري د وښو پانه هم ویني او علم ورباندې لري، د سترگو او وروزو اشارې له خدای تعالی پټې نه دي. الله تعالی په هر څه کلیاتو او جزئیاتو علم لري.

دلیل :

الله تعالی فرمایلي دي: «وما یعزب عن ربک من مثقال ذرة فی الارض ولا فی السماء»^۱ یعنې ای محمده! ستا له رب په ځمکه او نه په اسمان کې د مثقال له ذرې پټ نه دی، علم ورباندې لري او هم یې فرمایلي دي

۱. یونس / ۲۲.

: (وما تسقط من ورقة الا يعلمها ولا حبة فى ظلمات الارض ولا رطب ولا يابس الا فى كتاب مبين)^١ يعنې كه څه پانې يا دانې د ځمكې په تيارو كې وليږي په هغه علم لري ځكه چې هر څه وچ او لامده ټول لوح محفوظ كې بنسكاره ليكل شوي دي.

٦٨_ مبدليه

د نوم وجه:

څرنگه چې مبدليه فرقه عقیده لري، چې توبه د ځان په وژلو كيږي يعنې چې ژوند په مرگ بدل كړي ځكه ورته مبدليه وايي.

عقیده:

مبدليه فرقه عقیده لري، چې څوك كبيره گناه وكړي توبه يې نه قبلېږي ځكه چې د بندگۍ له حد يې تجاوز كړى دى، قتل يې واجب دى او توبه يې قتل (وژنه) ده.

دليل:

د دوى دليل دا فرموده د خداى تعالى ده: «الى بارئكم فاقتلوا انفسكم»^٢ يعنې نو خپل خداى ته توبه وباسئ نو خپل ځانونه ووژئ؛ او فرمايلي يې دي: «و من يتبع غير الاسلام ديناً فلن يقبل منه»^٣ يعنې څوك چې غير له اسلام دين وغواړي نه ترې منل كيږي.

اهل سنت:

١. الانعام / ٥٩.

٢. البقره / ٥١.

٣. ال عمران / ٧٩.

صغیره گناهونه په نیک عمل او توبه بښل کېږي او د کبره گناهو
بخښل د خدای تعالی په مشیت پورې اړه لري او شرک بیخي نه بخښل
کېږي.

دلیل یې دا مبارک ایت دی : (ان الله يقبل التوبة عن عباده)^۱ یعنې الله
تعالی هرو مرو د خپلو بندگانو توبه قبلوي. (ان الله لا يغفر ان يشرك به
و يغفر ما دون ذلك لمن يشاء)

۲۹_ کنزیه

د نوم وجه :

کنزیه فرقه په دې نوم ځکه ملقبه شوې ده، چې دوی وایي د خدای
تعالی حقوق دي ځمکه کې خزانه (کنز) شي.

عقیده :

کنزیه فرقه عقیده لري چې په مال کې د خدای تعالی له خوا فرض کړی
شوی حق د خدای تعالی مال دی په مالدار فرض دی چې هغه چا ته یې
ورکړی چې خدای تعالی ته قرب لري خو چې قبول شی خو په دې څوک
نه پوهیږي چې خدای تعالی ته قریب او مقبول څوک دی، نو لاره دا ده،
چې : زکوٰۃ دې نقد کړي او ځمکې لاندې دې خښې کړې خزانه کړي کله
چې په خپله محتاج شي هغه مال دې په ځان او خپلو اړتیاوو ولگوي او
که محتاج نه شي خاورو لاندې دې وي خو چې مستحق ته په لاس
ورشي او هغه مال په خپل حال ولگوي.

اهل سنت او جماعت :

^۱. التوبه / ۱۰۵.

اهل سنت او جماعت وايي: خداى تعالى د مال مستحقين په قرآن كې ياد كړي دي چې اته طائفې دي زكات بايد هغوى ته ورکړ شي ځكه چې د هغوى حق دى.

دليل: الله تعالى فرمايلي دي: «اما الصدقات للفقراء والمساكين و العاملين عليها و المؤلفة قلوبهم و فى الرقاب و الغارمين و فى سبيل الله و ابن السبيل»^۱ يعنې بېشكه همدا خبره ده چې صدقې (زكات مصرفيږي) لپاره د فقيرانو او مسكينانو او عاملانو (مقرو) هر هغه (تحصيل د صدقې) او هغو ته چې الفت (اشنايي) اچول شي په زړونو د دوى كې (له اسلام سره) او (مصرفيږي) په (خلاصولو د) غاړو (د نادارو مكاتبانو) كې او پورورو (تاوان ميندونكو) او (صرفيږي) په لار د الله كې او (صرفيږي لپاره د) مسافرانو (چې مال ورسره نه وي).

۷۰_ صوفيه

د نوم وجه: څرنگه چې د صوفيه فرقې عقیده په تصوف بڼا ده ځكه ورته صوفيه وايي.

عقیده:

صوفيه فرقه عقیده لري چې: د زړه سلامتيا په تنهائۍ كې ده او صفائي په زړه كې ده نو څوك چې له اغيارو منع او حق تعالى ته واصل شي د طالب طلب عرش ته رسيږي له هغه ځاى او افاق نه بېرته نفس ته رجوع كوي، نفس كې ننوځي بيا له خپتو ظهور كوي او په خپتو كې وركيږي تن زړه شي او زړه روح شي او روح د جانان جان شي مجرد،

۱. التوبه / ۲۰.

مفرد او اسوده، نه په زړه غبار وي او نه په شا بار وي، نه يې زړه کې بازار گرځي او نه يې چا سره شمار وي، نه د چا ورسره کار وي، د ده مجلس درگاه سره شي او د ده مؤنس الله تعالى شي، د ابدالي نظام ته ورسېږي، د اذاق او انفس ايات هر نفس مشاهده کړي، په سعادت وخت تيروي، کله رجوع احسان ته کوي کله نشه کوي کله شکايت او کله شکر کوي کله لاهوت کله ناسوت کله جبروت، کله ملکوت شي، کله هست او کله نهست شي، کله فنا وي کله تلوينات د تمکيناتو په طي کې وي: په رباني قضايو وې لاس له انساني تدبير منځي مقام د بندگۍ او بېچارگۍ ته ځان ورسوي.

دليل :

د دې دليل چې سلامتيا تنهائي کې ده (السلامة في الوحدة)^۱ او د دې دليل چې صفائي په زړه کې ده (الا من اتى الله بقلب سليم)^۲ د دې دليل : چې څوک له اغيارو منع او حق تعالى ته واصل شي (تبتل اليه تبتلا)^۳ او د دې دليل چې د طالب طلب حق ته رسېږي (وهو معكم اينما كنتم)^۴ اهل سنت او جماعت :

اهل سنت او جماعت وايي : دا کار دولت ديچې د چا روزي شي.

دليل :

۱. عربي مثل هم دی.

۲. الشعراء / ۸۹.

۳. المزمّل / ۸ يعنې جلا شي رب خپل ته په جلا کيدلو کاملو سره.

۴. الحديد / ۴ يعنې او دغه الله له تاسې سره دی (په علم او قدرت سره) هر چيرې چې يې تاسې. مگر هغه چا ته چې راغلی دی الله ته په زړه سلامت پاک (له کفر او نفاقه) يعنې په روغ زړه خدای تعالى ته راتگ وکړي.

دلیل یې دا قول د خدای تعالی دی: ذلک فضل الله یؤتیه من یشاء
والله ذو الفضل العظیم^۱

۷۱- دهریه

د نوم وجه: څرنگه چې دهریه فرقه په بقا عقیده لري ځکه ورته دهریه

وایي.

عقیده:

دهریه فرقه عقیده لري، چې د شپې او ورځې، ځمکې اسمان، ژمی،
روزي او د ژمي گردش هر څه چې دی همدا دی.

اهل سنت او جماعت:

اهل سنت او جماعت وایي: دهریه فرقه له ایمان خلاصه ده، د
مصنوعاتو له صانع او شپې ورځې نه غافل دي. په احادیثو کې راغلی
دی چې د رسول الله صلی الله علیه وسلم په وخت کې چا د وخت له
پريشانۍ شکایت کاو او زمانې ته یې بد او رد (کنځا) کولې. رسول الله
صلی الله علیه وسلم دوی منع کړل او ورته ویي فرمایيل: (لا تسبوا
الدهر فان الله هو الدهر)^۲ رسول الله صلی الله علیه وسلم دوی د دې
لپاره زمانې ته له کنځا کولو منع کړل چې دوی پوه شي: د زمانې په
اختیار کوم صلاحیت د حل او عقد نشته بلکې د زمانې متصرف واحد

^۱ الجمععه / ۴ یعنی دغه (نبوت د الله له طرفه) لوی فضل دی هغه چا ته ورکوي چې اراده یې
ورته فرمایي او الله د ډېر لوی فضل څښتن (خاوند) دی.

^۲ جامع الصغیر ج ۲ ص ۲۳ یعنی زمانې ته کنځا مه کوه نو بېشکه الله همدی دهر دی.

قهار دی لکه چې الله تعالیٰ جل جلاله فرمایلي دي «يقلب الله الليل والنهار»^۱

۷۲_ شمراخیه

د نوم وجه : شمراخ د خرما او انگورو وړو ته وايي. د شمراخیه عقیده کې هم دنیا د بن په څېر گڼل شوې بن کې هم د خرما یا انگورو ونې وي ځکه ورته دغه نوم شمراخیه کېښودل شوی دی.

عقیده :

شمراخیه فرقه عقیده لري چې دنیا د شنه بن په څېر ده او ښځې په کې د دې بن ریاچین دي چې د بوئیدلو لپاره دي نو څوک چې فحشي او زنا کوي باک نه لري، دوی د ټولو ښځو سره جماع حلاله او مباح بولي محرمې او که غیر محرمې وي هره ښځه چې ځان تسلیم کړي هغه عین ملک دی، نکاح، شاهد او د ولي اجازې ته اړتیا نه لري.

اهل سنت او جماعت :

اهل سنت او جماعت وايي : دا د اباحت مذهب دی، حرام حلال گڼل کفر دی. په داسې کړو د ادم اولاد مختلط کيږي. د نسل رواج کې خطا راځي، میراث غیر مستحق ته ورکول کيږي، حرام زاده گان منځ ته راځي، حرام زاده د جنت بوی نه بويوي.

۱. النور / ۴۴ یعنی گرځوي الله شپه او ورځ (په تبدیل، تزئید) تنقیص، حرارت، برودت، ضیاء، ظلمت، او نور)

دلیل : الديوث فى النار - الغيرة من الدين^۱ نو زنا قبيحه لار او فضيحه كبيره گناه ده. الله تعالى فرمايلي دي : «ولا تقربوا الزنى انه كان فاحشة و ساء سبيلاً»^۲ يعنې او مه نږدې كيږئ تاسې زنا ته بېشكه چې دا زنا قبيحه ده (عقلاً او شرعاً) او بده ده دغه زنا له جهته د روش هم (چې زيان او فتنه ترې پيدا كيږي)

۷۳ - سنیه

د نوم و جه : سنیه نسبتی نوم دی چې د لاروي معنی لري او سنه د لارې معنی لري په شرع کې د محمد صلی الله علیه وسلم تگ لارې ته وایي څوک چې د هغه صلی الله علیه وسلم په لاره ځي سنیه یا اهل السنة بلل شوي دي.

عقیده :

سنیه فرقه د کتاب ختم دی (ختامه مسک و فی ذلک فلیتنافس المتنافسون)^۳ یعنې مهربه یې مشک وي او په دغه (شرابو او نور جنتي نعمتو) باندي باید دی چې رغیت کوونکي رغبت وکړي (په کولو د فضایلو او پرېښودلو د رذایلو چې په حسناتو بیره وکړي او له سیئاتو ځان وساتي).

دا اهل سنت او جماعت دي په مراد رسیدلي دي د اسلام ښکلا دي او د کلمه الله اعلاء او د شعائر الله اقامه پر دوی ده، له افراط او تفريط یې

۱. لا یدخل الجنة دیوث، لا یجد ریح الجنة دیوث، قیل یا رسول الله و ما الديوث؟ قال الذی تزنی امراته و هو بعلم بها (سفینه بچار مجلسی ج ۱ ص ۴۷۴)

۲. بنی اسرائیل / ۳۲.

۳. المطففین / ۲۲.

احتراز او خان ژغورنه کړې ده، د درجو څېښتنان دي او د احترام وړ دي له هرې فرقې سره يې دليل ويلی دی. له قرآن او حديث سره يې همرازي کړې ده او له ۷۲ ملتو هر ملت سره يې خبرې قوت لري او عبارت يې تازه وي.

الحمد لله چې د عقیده پوهنه څلورم کتاب هم (اسلامي ۷۳ فرقې په خير پای ته ورسيد او دريم کتاب د فقه اکبر متن او د پښتو ترجمه يې ورپسې راځي).

الحاج پروفیسور دکتور قاضي حفيظ الله بناد جبار خیل

www.melitahrik.com
0777 400 116

ماخذونه

- ۱- قران مجيد.
- ۲- سرگذشت ايمان
- ۳- تجلی خدا در افاق و انفس
- ۴- محمد علی سادات، اصول و مبانی خدا شناسی استدلالی چاپ سال ۱۳۲۱ انتشارات هدی ایران.
- ۵- پوهاند اسد الله شينواری، خدا جویان لکچر نوټ د افغان پوهنتون.
- ۶- کتاب الانصاف طبع استنبول ترکیه.
- ۷- هفتاد و سه ملت به ۷۸۰ هـ کال د دکتور محمد جواد مشکور په اهتمام او تصحیح چې د پوهنتون استاد دی، لیکوال یې معلوم نه دی خو د اهل سنت او جماعت پېرو معلومیږي.
- ۸- فروغي، شرح حکمت د اروپا چاپ.
- ۹- فخر الدین رازي، اعتقادات فرق المسلمين.
- ۱۰- شیخ عطار، تذکرة الاولیاء طبع طهران.
- ۱۱- تبصرة العلوم.
- ۱۲- احیاء العلوم غزالی.
- ۱۳- جامع الصغير.
- ۱۴- شرح مواقف.
- ۱۵- فقه اکبر.
- ۱۶- شرح عقاید نسفی.
- ۱۷- الاربعین.
- ۱۸- د امام اعظم ابو حنیفه رحمه الله علیه وصیت.

مننه او کور وداني

د افغانستان ملي تحریک د هېواد پال او فرهنگپال شخصیت
بناغلي (حاجي خان محمد باز) څخه د زړه له تله مننه کوي
چې د دې اثر چاپ ته يې اوږه ورکړه. ملي تحریک وياړي چې
د علمي اثارو د چاپ لړۍ يې پيل کړې ده. دا لړۍ به دوام لري.
موږ له ټولو درنو هېوادوالو څخه په خورا درنښت هيله کوو
چې په خپل معنوي او مادي وس د کتابونو د چاپ دا لړۍ لا
پسې وغځوي.

يو ځل بيا ددې اثر له ليکوال او چاپوونکي څخه د زړه له تله
مننه کوو چې ددې اثر د ليکلو او چاپولو جوگه شول.

په فرهنگي مينه
د افغانستان ملي تحریک

Get More e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library